1

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം
ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം
ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടു കൂടെ
ആയിരുന്നു. 3 സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി;
ഉളവായത് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല. 4
അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ
വെളിച്ചമായിരുന്നു. 5 വെളിച്ചം ഇരുളിൽ
പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചടക്കിയില്ല. 6
ദൈവം അയച്ചിട്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു; അവന്നു
യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ. 7 അവൻ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
താൻ മുഖാന്തരം എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നേ വന്നു. 8
അവൻ വെളിച്ചം ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിന്നു
സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടുന്നവനത്രേ. 9 ഏതു മനുഷ്യനെയും
പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു
വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ ലോകത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി;
ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. 11 അവൻ
സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ
കൈക്കൊണ്ടില്ല. 12 അവനെ കൈക്കൊണ്ടു അവന്റെ
നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കൾ
ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു. 13 അവർ
രക്തത്തിൽ നിന്നല്ല, ജഡത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലല്ല,
പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രേ
ജനിച്ചതു. 14 വചനം ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും
സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു.

ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു
ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു. 15 യോഹന്നാൻ
അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചു: എന്റെ പിന്നാലെ
വരുന്നവൻ എനിക്കു മുമ്പനായി തീർന്നു; അവൻ
എനിക്കു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ
ഇവൻ തന്നേ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 16 അവന്റെ
നിറവിൽ നിന്നു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ കൃപ
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണം മോശെ മുഖാന്തരം
ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം
വന്നു. 18 ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല;
പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ
പുത്രൻ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 19 നീ ആർ
എന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു
യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സാക്ഷ്യം
എന്തെന്നാൽ: അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു; 20 ഞാൻ
ക്രിസ്തു അല്ല എന്നു ഏറ്റു പറഞ്ഞു. 21 പിന്നെ എന്തു? നീ
ഏലീയാവോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: അല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. നീ ആ പ്രവാചകനോ? എന്നതിന്നു: അല്ല
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവർ അവനോടു: നീ
ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോടു ഉത്തരം
പറയേണ്ടതിന്നു നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ എന്തു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിന്നു അവൻ:
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ:
കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നു
മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അയക്കപ്പെട്ടവർ

പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആയിരുന്നു. 25
എന്നാൽ നീ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലീയാവല്ല, ആ
പ്രവാചകനും അല്ല എന്നു വരികിൽ നീ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 26
അതിന്നു യോഹന്നാൻ: ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിലക്കുന്നുണ്ടു; 27 എന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നവൻ തന്നേ; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ
വാറു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 28 ഇതു യോർദ്ദന്നക്കാരെ യോഹന്നാൻ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബേഥാന്യയിൽ
സംഭവിച്ചു. 29 പിറ്റെന്നാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു അവൻ കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം
ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു; 30 എന്റെ
പിന്നാലെ ഒരു പുരുഷൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു
മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു മുമ്പനായി
തീ൪ന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ. 31
ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവൻ
യിസ്രായേലിന്നു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യോഹന്നാൻ പിന്നെയും സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞതു: ആത്മാവു ഒരു പ്രാവുപോലെ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അതു
അവന്റെ മേൽ വസിച്ചു. 33 ഞാനോ അവനെ
അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിപ്പാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടു: ആരുടെമേൽ
ആത്മാവു ഇറങ്ങുന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ
അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ

ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അങ്ങനെ ഞാൻ
കാണുകയും ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നേ എന്നു സാക്ഷ്യം
പറകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 35 പിറ്റെന്നാൾ
യോഹന്നാൻ പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരുമായി അവിടെ നിലക്കുമ്പോൾ 36
കടന്നുപോകുന്ന യേശുവിനെ നോക്കീട്ടു: ഇതാ,
ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ
പറഞ്ഞതു ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു യേശുവിനെ
അനുഗമിച്ചു. 38 യേശു തിരിഞ്ഞു അവർ പിന്നാലെ
വരുന്നതു കണ്ടു അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്തു
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ: റബ്ബീ, എന്നു
വെച്ചാൽ ഗുരോ, നീ എവിടെ പാർക്കുംന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 39 അവൻ അവരോടു: വന്നു കാണ്മിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ വസിക്കുന്ന ഇടം അവൻ
കണ്ടു അന്നു അവനോടുകൂടെ പാർത്തു; അപ്പോൾ
ഏകദേശം പത്താംമണി നേരം ആയിരുന്നു. 40
യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ച
രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ
സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ് ആയിരുന്നു. 41 അവൻ
തന്റെ സഹോദരനായ ശിമോനെ ആദ്യം കണ്ടു
അവനോടു: ഞങ്ങൾ മശീഹയെ എന്നുവെച്ചാൽ
ക്രിസ്തുവെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42
അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യേശു
അവനെ നോക്കി: നീ യോഹന്നാന്റെ പുത്രനായ ശിമോൻ
ആകുന്നു; നിനക്കു കേഫാ എന്നു പേരാകും എന്നു
പറഞ്ഞു; അതു പത്രൊസ് എന്നാകുന്നു. 43 പിറ്റെന്നാൾ
യേശു ഗലീലെക്കു പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ
ഫിലിപ്പോസിനെ കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു

അവനോടു പറഞ്ഞു. 44 ഫിലിപ്പോസോ
അന്ത്രെയാസിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും പട്ടണമായ
ബേത്ത് സയിദയിൽനിന്നുള്ളവൻ ആയിരുന്നു. 45
ഫിലിപ്പോസ് നഥനയേലിനെ കണ്ടു അവനോടു:
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും
എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അവൻ
യോസേഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു എന്ന
നസറെത്തുകാരൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 46 നഥനയേൽ
അവനോടു: നസറെത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും വരുമോ
എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പോസ് അവനോടു: വന്നു കാൺക
എന്നു പറഞ്ഞു. 47 നഥനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു യേശു കണ്ടു: ഇതാ, സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യൻ;
ഇവനിൽ കപടം ഇല്ല എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു.
48 നഥനയേൽ അവനോടു: എന്നെ എവിടെവെച്ചു
അറിയും എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഫിലിപ്പോസ് നിന്നെ
വിളിക്കുംമുമ്പെ നീ അത്തിയുടെ കീഴിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 49
നഥനയേൽ അവനോടു: റബ്ബീ, നീ ദൈവപുത്രൻ, നീ
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50
യേശു അവനോടു: ഞാൻ നിന്നെ അത്തിയുടെ കീഴിൽ
കണ്ടു എന്നു നിന്നോടു പറകകൊണ്ടു നീ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ ഇതിനെക്കാൾ വലിയതു
കാണും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 ആമേൻ ആമേൻ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടുക്കൽ
ദൈവദൂതന്മാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും
നിങ്ങൾ കാണും എന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു.

2

1 മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ ഒരു കല്യാണം
ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ അമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
യേശുവിനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും കല്യാണത്തിന്നു
ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. 3 വീഞ്ഞു പോരാതെവരികയാൽ
യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോടു: അവർക്കും വീഞ്ഞു
ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ,
എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? എന്റെ നാഴിക
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ അമ്മ
ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: അവൻ നിങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും
കല്പിച്ചാൽ അതു ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അവിടെ യെഹൂദന്മാരുടെ ശുദ്ധീകരണനിയമം
അനുസരിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ പറവീതം കൊള്ളുന്ന ആറു
കല്പാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 യേശു അവരോടു ഈ
കല്പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
അവർ വക്കോളവും നിറെച്ചു. 8 ഇപ്പോൾ
കോരിവിരുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പിൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവർ കൊണ്ടുപോയി
കൊടുത്തു. 9 അതു എവിടെനിന്നു എന്നു വെള്ളം
കോരിയ ശുശ്രൂഷക്കാരല്ലാതെ വിരുന്നുവാഴി
അറിഞ്ഞില്ല. വീഞ്ഞായിത്തീർന്ന വെള്ളം വിരുന്നുവാഴി
രുചിനോക്കിയാറെ മണവാളനെ വിളിച്ചു: 10
എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല വീഞ്ഞും ലഹരി പിടിച്ചശേഷം
ഇളപ്പമായതും കൊടുക്കുമാറുണ്ടു; നീ നല്ല വീഞ്ഞു
ഇതുവരെയും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 11 യേശു ഇതിനെ അടയാളങ്ങളുടെ
ആരംഭമായി ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ വെച്ചു ചെയ്തു

തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 12 അനന്തരം അവനും അവന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും
കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി; അവിടെ ഏറനാൾ
പാർത്തില്ല. 13 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ സമീപം
ആകകൊണ്ടു യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 14
ദൈവാലയത്തിൽ കാള, ആടു, പ്രാവു, എന്നിവയെ
വിലക്കുന്നവരെയും അവിടെ ഇരിക്കുന്ന പൊൻ
വാണിഭക്കാരെയും കണ്ടിട്ടു കയറുകൊണ്ടു ഒരു ചമ്മട്ടി
ഉണ്ടാക്കി ആടുമാടുകളോടും കൂടെ എല്ലാവരെയും
ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. പൊൻ
വാണിഭക്കാരുടെ നാണ്യം തൂകിക്കളഞ്ഞു മേശകളെ
മറിച്ചിട്ടു; 16 പ്രാവുകളെ വിലക്കുന്നവരോടു: ഇതു
ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവിൻ; എന്റെ
പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ വാണിഭശാല ആക്കരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ:
നിന്റെ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു എന്നെ
തിന്നുകളയുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഓർത്തു. 18
എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു ഇങ്ങനെ
ചെയ്യാം എന്നതിന്നു നീ എന്തു അടയാളം കാണിച്ചു തരും
എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോടു: ഈ മന്ദിരം
പൊളിപ്പിൻ; ഞാൻ മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം അതിനെ
പണിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: ഈ മന്ദിരം നാല്പത്താറു സംവത്സരം
കൊണ്ടു പണിതിരിക്കുന്നു; നീ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം
അതിനെ പണിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 അവനോ
തന്റെ ശരീരം എന്ന മന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചത്രേ പറഞ്ഞതു.
22 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു അവൻ മരിച്ചവരിൽ

നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു
തിരുവെഴുത്തും യേശു പറഞ്ഞ വചനവും വിശ്വസിച്ചു.
23 പെസഹപെരുന്നാളിൽ യെരൂശലേമിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു
പലരും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. 24 യേശുവോ
എല്ലാവരെയും അറികകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ അവരുടെ
പക്കൽ വിശ്വസിച്ചേല്പിച്ചില്ല. 25 മനുഷ്യനിലുള്ളതു
എന്തു എന്നു സ്വതവെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു
മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുത്തന്റെയും സാക്ഷ്യം
ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

3

1 പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
പ്രമാണിയായി നിക്കോദേമൊസ് എന്നു പേരുള്ളോരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: റബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു ഉപദേഷ്ടാവായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടു കൂടെ ഇല്ലെങ്കിൽ
നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്‌വാൻ ആർക്കും
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവനോടു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി
ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ ആർക്കും
കഴിയകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4
നിക്കോദെമൊസ് അവനോടു: മനുഷ്യൻ
വൃദ്ധനായശേഷം ജനിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? രണ്ടാമതും
അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു ജനിക്കാമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 5 അതിന്നു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ

നിന്നോടു പറയുന്നു: വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും
ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കും
കഴികയില്ല. 6 ജഡത്താൽ ജനിച്ചതു ജഡം ആകുന്നു;
ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചതു ആത്മാവു ആകുന്നു. 7 നിങ്ങൾ
പുതുതായി ജനിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറകയാൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു. 8 കാറ്റു ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു
ഊതുന്നു; അതിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും
അതു എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എവിടേക്കു
പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിനാൽ
ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അതുപോലെ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 9 നിക്കോദേമൊസ് അവനോടു: ഇതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 10 യേശു അവനോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നീ യിസ്രായേലിന്റെ
ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നിട്ടും ഇതു അറിയുന്നില്ലയോ? 11
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിക്കയും കണ്ടതു
സാക്ഷീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു: ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലതാനും. 12 ഭൂമിയിലുള്ളതു
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ
വിശ്വസിക്കും? 13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന
(വനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ)
മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറീട്ടില്ല.
14 മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ
ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനെയും
ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു. 15 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 16
തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന

ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ നലകുവാൻ
തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. 17 ദൈവം തന്റെ
പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല
ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ. 18 അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ന്യായവിധി ഇല്ല;
വിശ്വസിക്കാത്തവന്നു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ
പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ
ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു. 19 ന്യായവിധി എന്നതോ,
വെളിച്ചം ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി
ദോഷമുള്ളതു ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ
ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നേ. 20 തിന്മ
പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു;
തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു ആക്ഷേപം വരാതിരിപ്പാൻ
വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നതുമില്ല. 21 സത്യം
പ്രവ൪ത്തിക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിൽ
ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു
വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നു. 22 അതിന്റെ ശേഷം യേശു
ശിഷ്യന്മാരുമായി യെഹൂദ്യദേശത്തു വന്നു
അവരോടുകൂടെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 23
യോഹന്നാനും ശലേമിന്നു അരികത്തു ഐനോനിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ വളരെ
വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു; ആളുകൾ വന്നു സ്നാനം ഏറ്റു.
24 അന്നു യോഹന്നാനെ തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നില്ല. 25
യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർക്കും ഒരു
യെഹൂദനുമായി ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാദം
ഉണ്ടായി; 26 അവർ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽവന്നു
അവനോടു: റബ്ബീ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ നിന്നോടുകൂടെ

ഇരുന്നവൻ, നീ സാക്ഷീകരിച്ചുട്ടുള്ളവൻ തന്നേ, ഇതാ,
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു
യോഹന്നാൻ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കൊടുത്തിട്ടല്ലാതെ
മനുഷ്യന്നു ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 28 ഞാൻ
ക്രിസ്തു അല്ല, അവന്നു മുമ്പായി അയക്കപ്പെട്ടവനത്രേ
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ എനിക്കു
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു; 29 മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ മണവാളൻ
ആകുന്നു; മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനോ നിന്നു
മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു;
ഈ എന്റെ സന്തോഷം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 30
അവൻ വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 31 മേലിൽ നിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും
മീതെയുള്ളവൻ; ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ഭൌമികൻ
ആകുന്നു; ഭൌമികമായതു സംസാരിക്കുന്നു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും
മീതെയുള്ളവനായി താൻ കാൺകെയും കേൾക്കയും
ചെയ്തതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; 32 അവന്റെ സാക്ഷ്യം
ആരും കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. 33 അവന്റെ സാക്ഷ്യം
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ ദൈവം സത്യവാൻ എന്നുള്ളതിന്നു
മുദ്രയിടുന്നു. 34 ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ
വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവൻ ആത്മാവിനെ
അളവുകൂടാതെയല്ലോ കൊടുക്കുന്നതു. 35 പിതാവു
പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സകലവും അവന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 36 പുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനെ
അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല;
ദൈവക്രോധം അവന്റെമേൽ വസിക്കുന്നതേയുള്ള.

4

1 യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ അധികം ശിഷ്യന്മാരെ
ചേർത്തു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ
കേട്ടു എന്നു കർത്താവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ — 2 ശിഷ്യന്മാർ
അല്ലാതെ, യേശു തന്നേ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ലതാനും — 3
അവൻ യെഹൂദ്യദേശം വിട്ടു പിന്നെയും ഗലീലെക്കു
യാത്രയായി. അവൻ ശമര്യയിൽകൂടി
കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നു. 5 അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ
എന്നൊരു ശമര്യപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബ് തന്റെ
പുത്രനായയോസേഫിന്നു കൊടുത്ത നിലത്തിന്നരികെ
എത്തി. അവിടെ യാക്കോബിന്റെ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു.
യേശു വഴി നടന്നു ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഉറവിന്നരികെ ഇരുന്നു;
അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം ആയിരുന്നു. 7
ഒരു ശമര്യസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു; യേശു
അവളോടു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 8 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ
കൊള്ളുവാൻ പട്ടണത്തിൽ പോയിരുന്നു. 9 ശമര്യസ്ത്രീ
അവനോടു: നീ യെഹൂദൻ ആയിരിക്കെ
ശമര്യക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ
ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു.
യെഹൂദന്മാർക്കും ശമര്യർക്കും തമ്മിൽ സമ്പർക്കമില്ല —
10 അതിന്നു യേശു: നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും നിന്നോടു
കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും അറിഞ്ഞു
എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള
വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ,
നിനക്കു കോരുവാൻ പാത്രം ഇല്ലല്ലോ; കിണറു

ആഴമുള്ളതാകുന്നു; പിന്നെ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു
എവിടെ നിന്നു? 12 നമ്മുടെ പിതാവായ
യാക്കോബിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു
ഈ കിണറു ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു; അവനും അവന്റെ
മക്കളും മൃഗങ്ങളും ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചു പോന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശു അവളോടു: ഈ വെള്ളം
കുടിക്കുന്നവന്നു എല്ലാം പിന്നെയും ദാഹിക്കും. 14 ഞാൻ
കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന്നോ ഒരുനാളും
ദാഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം അവനിൽ
നിത്യജീവങ്കലേക്കു പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുറവായിത്തീരും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 സ്ത്രീ അവനാടു: യജമാനനേ,
എനിക്കു ദാഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ
ഇവിടത്തോളം വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിന്നു ആ വെള്ളം
എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു:
പോയി ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 എനിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നുസ്ത്രീ
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു: എനിക്കു ഭർത്താവു
ഇല്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരി. 18 അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ
നിനക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഉള്ളവനോ
ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ എന്നു യേശു
പറഞ്ഞു. 19 സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, നീ
പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. 20 ഞങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ നമസ്കരിച്ചുവന്നു;
നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യെരൂശലേമിൽ ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു
അവളോടു പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു
വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു
ഈ മലയിലും അല്ല യെരൂശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള

നാഴിക വരുന്നു. 22 നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ
നമസ്കരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ
നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നല്ലോ വരുന്നതു. 23 സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക
വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. തന്നേ
നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരിക്കേണം
എന്നു പിതാവു ഇച്ഛിക്കുന്നു. 24 ദൈവം ആത്മാവു
ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും
സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം. 25 സ്ത്രീ അവനോടു:
മശീഹ — എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തു — വരുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും
അറിയിച്ചുതരും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവളോടു:
നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നേ മശീഹ എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 ഇതിന്നിടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു
അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
എങ്കിലും: നീ എന്തു ചോദിക്കുന്നു? അവളോടു എന്തു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ആരും ചോദിച്ചില്ല. 28 അനന്തരം
സ്ത്രീ പാത്രം വെച്ചിട്ടു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു:
29 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു
മനുഷ്യനെ വന്നുകാണ്മിൻ; അവൻ പക്ഷേ ക്രിസ്തു
ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവർ പട്ടണത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 31
അതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ,
ഭക്ഷിച്ചാലും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 അതിന്നു അവൻ:
നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു
ഉണ്ടു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 33 ആകയാൽ
വല്ലവനും അവന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നുവോ എന്നു

ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു
അവന്റെ പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നതു തന്നെ എന്റെ
ആഹാരം. 35 ഇനി നാലു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊയ്ത്തു
വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ തല
പൊക്കി നോക്കിയാൽ നിലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നേ
കൊയ്ത്തിന്നു വെളുത്തിരിക്കുന്നതു കാണും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 36 വിതെക്കുന്നവനും
കൊയ്യുന്നവനം ഒരുമിച്ചു സന്തോഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
കൊയ്യുന്നവൻ കൂലി വാങ്ങി നിത്യജീവങ്കലേക്കു വിളവു
കൂട്ടിവെക്കുന്നു. 37 വിതെക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ,
കൊയ്യുന്നതു മറ്റൊരുത്തൻ എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊൽ ഇതിൽ
ഒത്തിരിക്കുന്നു. 38 നിങ്ങൾ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു
കൊയ്‌വാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു;
മറ്റുള്ളവർ അദ്ധ്വാനിച്ചു; അവരുടെ
അദ്ധ്വാനഫലത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.
39 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും അവൻ എന്നോടു
പറഞ്ഞു എന്നു സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ വാക്കു
നിമിത്തം ആ പട്ടണത്തിലെ പല ശമര്യരും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചു. 40 അങ്ങനെ ശമര്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു തങ്ങളോടു കൂടെ പാർക്കേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ രണ്ടുനാൾ അവിടെ പാർത്തു. 41
ഏറ്റവും അധികംപേർ അവന്റെ വചനം കേട്ടു
വിശ്വസിച്ചു: 42 നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നേ കേൾക്കയും അവൻ
സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവു എന്നു അറികയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു. 43 രണ്ടു
ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ അവിടം വിട്ടു ഗലീലെക്കു

പോയി. 44 പ്രവാചകന്നു തന്റെ പിതൃദേശത്തു
ബഹുമാനം ഇല്ല എന്നു യേശു തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരുന്നു. 45 അവൻ ഗലീലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ
ഗലീലക്കാർ തങ്ങളും പെരുന്നാളിന്നു പോയി അവൻ
യെരൂശലേമിൽവെച്ചു പെരുനാളിൽ ചെയ്തതു
ഒക്കെയും കണ്ടതുകൊണ്ടു അവനെ അംഗീകരിച്ചു. 46
അവൻ പിന്നെയും താൻ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയ
ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ വന്നു. അന്നു മകൻ
രോഗിയായിരുന്നോരു രാജഭൃത്യൻ കഫർന്നഹൂമിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 47 യേശു യെഹൂദ്യദേശത്തുനിന്നു
ഗലീലയിൽ വന്നു എന്നു അവൻ കേട്ടു അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ മകൻ
മരിപ്പാറായിരിക്കകൊണ്ടു അവൻ വന്നു അവനെ
സൌഖ്യമാക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 48 യേശു
അവനോടു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
കണ്ടിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 49
രാജഭൃത്യൻ അവനോടു: കർത്താവേ, പൈതൽ
മരിക്കുംമുമ്പേ വരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു
അവനോടു: പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ മകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു
വിശ്വസിച്ചു ആ മനുഷ്യൻ പോയി. 51 അവൻ
പോകയിൽ അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു
മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവന്നു
ഭേദം വന്ന നാഴിക അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ
അവനോടു: ഇന്നലെ ഏഴുമണിക്കു പനി വിട്ടുമാറി
എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ആകയാൽ നിന്റെ മകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ നാഴികയിൽ
തന്നേ എന്നു അപ്പൻ ഗ്രഹിച്ചു താനും കുടുംബം

ഒക്കെയും വിശ്വസിച്ചു. 54 യേശു യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു
ഗലീലയിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതു രണ്ടാമത്തെ
അടയാളമായിട്ടു ചെയ്തു.

5

1 അതിന്റെ ശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു ഉത്സവം
ഉണ്ടായിട്ടു യേശു യെരൂശലേമിലേക്കുപോയി. 2
യെരൂശലേമിൽ ആട്ടുവാതിൽക്കൽ ബേഥെസ്ദാ എന്നു
എബ്രായപേരുള്ള ഒരു കുളം ഉണ്ടു; അതിന്നു അഞ്ചു
മണ്ഡപം ഉണ്ടു. 3 അവയിൽ വ്യാധിക്കാർ, കുരുടർ,
മുടന്തർ, ക്ഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ വലിയോരു കൂട്ടം
(വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ടു) കിടന്നിരുന്നു. 4
(അതതു സമയത്തു ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി
വെള്ളം കലക്കും; വെള്ളം കലങ്ങിയ ശേഷം ആദ്യം
ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു വ്യാധിപിടിച്ചവനായിരുന്നാലും
അവന്നു സൌഖ്യം വരും) 5 എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു ആണ്ടു
രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നോരു മനുഷ്യൻ അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ടു,
ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു:
നിനക്കു സൌഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 7 രോഗി അവനോടു: യജമാനനേ,
വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എന്നെ കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ
എനിക്കു ആരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നേ ചെല്ലുമ്പോൾ
മറ്റൊരുത്തൻ എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: എഴുന്നേറ്റു
നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഉടനെ
ആ മനുഷ്യൻ സൌഖ്യമായി കിടക്ക എടുത്തു നടന്നു. 10

എന്നാൽ അന്നു ശബ്ബത്ത് ആയിരുന്നു. ആകയാൽ
യെഹൂദന്മാർ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചവനോടു: ഇന്നുശബ്ബത്ത്
ആകുന്നു; കിടക്ക എടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 അവൻ അവരോടു: എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കിയവൻ: കിടക്ക എടുത്ത നടക്ക എന്നു
എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവർ
അവനോടു: കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു നിന്നോടു
പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 എന്നാൽ
അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ യേശു
മാറിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ ആരെന്നു സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 14 അനന്തരം യേശു അവനെ
ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ടു അവനോടു: നോകൂ,
നിനക്കു സൌഖ്യമായല്ലോ; അധികം തിന്മയായതു
ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 ആ മനുഷ്യൻ പോയി തന്നെ
സൌഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു യെഹൂദന്മാരോടു
അറിയിച്ചു. 16 യേശു ശബ്ബത്തിൽ അതു ചെയ്കകൊണ്ടു
യെഹൂദന്മാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു. 17 യേശു അവരോടു:
എന്റെ പിതാവു ഇന്നുവരെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു;
ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18
അങ്ങനെ അവൻ ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല, ദൈവം സ്വന്തപിതാവു എന്നു പറഞ്ഞു
തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു സമമാക്കിയതുകൊണ്ടും
യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അധികമായി
ശ്രമിച്ചു പോന്നു. 19 ആകയാൽ യേശു അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: പിതാവു ചെയ്തു കാണുന്നതു അല്ലാതെ
പുത്രന്നു സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ

ചെയ്യുന്നതു എല്ലാം പുത്രനും അവ്വണ്ണം തന്നേ ചെയ്യുന്നു.
20 പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കയും താൻ ചെയ്യുന്നതു
ഒക്കെയും അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു;
നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുമാറു ഇവയിൽ വലിയ
പ്രവൃത്തികളും അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 21
പിതാവു മരിച്ചവരെ ഉണർത്തി
ജീവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനും താൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 22 എല്ലാവരും
പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും
ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന്നു പിതാവു ആരെയും ന്യായം
വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാം
പുത്രന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 23 പുത്രനെ
ബഹുമാനിക്കാത്തവൻ അവനെ അയച്ച
പിതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. 24 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം
കേട്ടു എന്നെ അയച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ
മരണത്തിൽ നിന്നു ജീവങ്കലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു. 25
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയും
കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു;
ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. 26 പിതാവിന്നു തന്നിൽതന്നേ
ജീവനുള്ളതുപോലെ അവൻ പുത്രന്നും തന്നിൽതന്നേ
ജീവനുള്ളവൻ ആകുമാറു വരം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 27
അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ
ന്യായവിധിനടത്തുവാൻ അവന്നു അധികാരവും
നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28 ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു;
കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു,

നന്മ ചെയ്തവർ ജീവന്നായും തിന്മ ചെയ്തവർ
ന്യായവിധിക്കായും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്‌വാനുള്ള
നാഴിക വരുന്നു. 30 എനിക്കു സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ
കഴിയുന്നതല്ല; ഞാൻ കേൾക്കുന്നതുപോലെ ന്യായം
വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം അല്ല, എന്നെ
അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്‌വാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ വിധി നീതിയുള്ളതു
ആകുന്നു. 31 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല. 32
എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു മറ്റൊരുത്തൻ
ആകുന്നു; അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം
സത്യം എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 33 നിങ്ങൾ
യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു; അവൻ
സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 34 എനിക്കോ
മനുഷ്യന്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ
രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ ഇതു പറയുന്നതു. 35 അവൻ
ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ
അല്പസമയത്തേക്കു അവന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ
ഉല്ലസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു. 36 എനിക്കോ യോഹന്നാന്റെ
സാക്ഷ്യത്തിലും വലിയ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു; പിതാവു
എനിക്കു അനുഷ്ഠിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ,
ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ തന്നേ, പിതാവു എന്നെ
അയച്ചു എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 37
എന്നെ അയച്ച പിതാവുതാനും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം ഒരുനാളും
കേട്ടിട്ടില്ല, അവന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല; 38 അവന്റെ
വചനം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നതുമില്ല അവൻ
അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 39 നിങ്ങൾ

തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധനചെയ്യുന്നു; അവയിൽ
നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ
നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ എനിക്കു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 40 എങ്കിലും ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല. 41
ഞാൻ മനുഷ്യരോടു ബഹുമാനം വാങ്ങുന്നില്ല. 42
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ദൈവസ്നേഹം ഇല്ല എന്നു
ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ നിങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരുത്തൻ സ്വന്തനാമത്തിൽ
വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളും. 44 തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ബഹുമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
ഏകദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ബഹുമാനം
അന്വേഷിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ വിശ്വസിപ്പാൻ
കഴിയും? 45 ഞാൻ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം
ചുമത്തും എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നരുതു. നിങ്ങളെ കുറ്റം
ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന
മോശെ തന്നേ. 46 നിങ്ങൾ മോശെയെ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ
എന്നെയും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; അവൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 47 എന്നാൽ
അവന്റെ എഴുത്തു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ
എന്റെ വാക്കു എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും

6

1 അനന്തരം യേശു തിബെർയ്യാസ് എന്ന ഗലീലക്കടലിന്റെ
അക്കരെക്കു പോയി. 2 അവൻ രോഗികളിൽ ചെയ്യുന്ന
അടയാളങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഒരു വലിയ പുരുഷാരം

അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 3 യേശു മലയിൽ കയറി
ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ അവിടെ ഇരുന്നു. 4
യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ പെരുന്നാൾ അടുത്തിരുന്നു. 5
യേശു വലിയൊരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഫിലിപ്പൊസിനോടു: ഇവർക്കും
തിന്നുവാൻ നാം എവിടെ നിന്നു അപ്പം വാങ്ങും എന്നു
ചോദിച്ചു. 6 ഇതു അവനെ പരീക്ഷിപ്പാനത്രേ ചോദിച്ചതു;
താൻ എന്തു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു എന്നു താൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നു. 7 ഫിലിപ്പൊസ് അവനോടു:
ഓരോരുത്തന്നു അല്പമല്പം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇരുനൂറു പണത്തിന്നു അപ്പം മതിയാകയില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായി ശിമോൻ
പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്
അവനോടു: 9 ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ ഉണ്ടു; അവന്റെ
പക്കൽ അഞ്ചു യവത്തപ്പവും രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു;
എങ്കിലും ഇത്രപേർക്കും അതു എന്തുള്ളു എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 ആളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ എന്നു യേശു
പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വളരെ പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു;
അയ്യായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ ഇരുന്നു. 11 പിന്നെ
യേശു അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി, ഇരുന്നവർക്കും
പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു; അങ്ങനെ തന്നേ മീനും
വേണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുത്തു. 12 അവർക്കും
തൃപ്തിയായശേഷം അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: ശേഷിച്ച
കഷണം ഒന്നും നഷ്ടമാക്കാതെ ശേഖരിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 അഞ്ചു യവത്തപ്പത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച
കഷണം അവർ ശേഖരിച്ചു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട
നിറച്ചെടുത്തു. 14 അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ
കണ്ടിട്ടു: ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ

ഇവൻ ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ വന്നു
തന്നെ പിടിച്ചു രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു
യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തനിച്ചു മലയിലേക്കു
വാങ്ങിപ്പോയി. 16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
കടല്പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങി 17 പടകുകയറി കടലക്കരെ
കഫർന്നഹൂമിലേക്കു യാത്രയായി; ഇരുട്ടായശേഷവും
യേശു അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നില്ല. 18 കൊടുങ്കാറ്റു
അടിക്കയാൽ കടൽ കോപിച്ചു. 19 അവർ നാലു അഞ്ചു
നാഴിക ദൂരത്തോളം വലിച്ചശേഷം യേശു കടലിന്മേൽ
നടന്നു പടകിനോടു സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു പേടിച്ചു. 20
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ആകുന്നു; പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 അവർ അവനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചു; ഉടനെ പടകു അവർ പോകുന്ന ദേശത്തു
എത്തിപ്പോയി. 22 പിറ്റെന്നാൾ കടൽക്കരെ നിന്ന
പുരുഷാരം ഒരു പടകല്ലാതെ അവിടെ വേറെ
ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും, യേശു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
പടകിൽ കയറാതെ ശിഷ്യന്മാർ മാത്രം പോയിരുന്നു
എന്നും ഗ്രഹിച്ചു. 23 എന്നാൽ കർത്താവു വാഴ്ത്തീട്ടു
അവർ അപ്പം തിന്ന സ്ഥലത്തിന്നരികെ
തിബെർയ്യാസിൽനിന്നു ചെറുപടകുകൾ എത്തിയിരുന്നു.
24 യേശു അവിടെ ഇല്ല ശിഷ്യന്മാരും ഇല്ല എന്നു
പുരുഷാരം കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളും പടകു കയറി
യേശുവിനെ തിരഞ്ഞു കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തി. 25
കടലക്കരെ അവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ: റബ്ബീ, നീ
എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നുയേശു
26 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, അപ്പം തിന്നു
തൃപ്തരായതുകൊണ്ടത്രേ എന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതു. 27

നശിച്ചുപോകുന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടല്ല,
നിത്യജീവങ്കലേക്കു നിലനിലക്കുന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടു
തന്നേ പ്രവർത്തിപ്പിൻ; അതു മനുഷ്യ പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു
തരും. അവനെ പിതാവായ ദൈവം മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവർ അവനോടു
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ
പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. 29 യേശു അവരോടു: ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 അവർ
അവനോടു: ഞങ്ങൾ കണ്ടു നിന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ എന്തു അടയാളം ചെയ്യുന്നു? എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു?
31 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ തിന്നു;
അവർക്കും തിന്നുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അപ്പം
കൊടുത്തു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം
മോശെയല്ല നിങ്ങൾക്കു തന്നതു, എന്റെ പിതാവത്രേ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പം നിങ്ങൾക്കു
തരുന്നതു. 33 ദൈവത്തിന്റെ അപ്പമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്നു ലോകത്തിന്നു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു:
കർത്താവേ, ഈ അപ്പം എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു
അവരോടുപറഞ്ഞതു: ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു;
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവന്നു വിശക്കയില്ല; എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ഒരു നാളും ദാഹിക്കയുമില്ല. 36
എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല

എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. 37 പിതാവു
എനിക്കു തരുന്നതു ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരും;
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരുനാളും
തള്ളിക്കളകയില്ല. 38 ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ
അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്‌വാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നതു. 39 അവൻ എനിക്കു തന്നതിൽ
ഒന്നും ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്നെ
അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം. 40 പുത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു
അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും നിത്യജീവൻ
ഉണ്ടാകേണമെന്നാകുന്നു എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം;
ഞാൻ അവനെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. 41 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ
യെഹൂദന്മാർ അവനെക്കുറിച്ചു പിറുപിറുത്തു: 42
ഇവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു അല്ലയോ?
അവന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്നു എന്നു അവൻ പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പിറുപിറുക്കേണ്ടാ; 44
എന്നെ അയച്ച പിതാവു ആകർഷിച്ചിട്ടില്ലാതെ ആർക്കും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല; ഞാൻ
ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും.
45 എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആകും
എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
പിതാവിനോടു കേട്ടുപഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ
അടുക്കൽ വരും. 46 പിതാവിനെ ആരെങ്കിലും

കണ്ടിട്ടുണ്ടു എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
വന്നവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളു. 47 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളൊടു പറയുന്നു:
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. 48 ഞാൻ
ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു. 49 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവല്ലോ. 50 ഇതോ
തിന്നുന്നവൻ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്ന അപ്പം ആകുന്നു. 51
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാൻ
ആകുന്നു; ഈ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എല്ലാം എന്നേക്കും
ജീവിക്കും; ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ
ലോകത്തിന്റെ ജീവന്നു വേണ്ടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന
എന്റെ മാംസം ആകുന്നു. 52 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ:
നമുക്കു തന്റെ മാംസം തിന്നേണ്ടതിന്നു തരുവാൻ
ഇവന്നു എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ
വാദിച്ചു. 53 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ
രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ
ജീവൻ ഇല്ല. 54 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ
രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു;
ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. 55 എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ
ഭക്ഷണവും എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവും
ആകുന്നു. 56 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും
വസിക്കുന്നു. 57 ജീവനുള്ള പിതാവു എന്നെ അയച്ചിട്ടു
ഞാൻ പിതാവിൻ മൂലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ

തിന്നുന്നവൻ എൻ മൂലം ജീവിക്കും. 58 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതു ആകുന്നു; പിതാക്കന്മാർ
തിന്നുകയും മരിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ അല്ല; ഈ
അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. 59 അവൻ
കഫർന്നഹൂമിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിൽവെച്ചു
ഇതു പറഞ്ഞു. 60 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും അതു
കേട്ടിട്ടു: ഇതു കഠിനവാക്കു, ഇതു ആർക്കും കേൾപ്പാൻ
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 61 ശിഷ്യന്മാർ അതിനെച്ചൊല്ലി
പിറുപിറുക്കുന്നതു യേശു തന്നിൽതന്നേ അറിഞ്ഞു
അവരോടു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഇടർച്ച ആകുന്നുവോ? 62
മനുഷ്യ പുത്രൻ മുമ്പെ ഇരുന്നേടത്തേക്കു
കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ? 63
ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവു ആകുന്നു; മാംസം ഒന്നിന്നും
ഉപകരിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച
വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു. 64 എങ്കിലും
വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു — വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്നവർ എന്നും തന്നെ
കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ ഇന്നവൻ എന്നും യേശു
ആദിമുതൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു — 65 ഇതു ഹേതുവായിട്ടത്രേ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു: പിതാവു കൃപ നല്കീട്ടല്ലാതെ
ആർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞതു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 66
അന്നുമുതൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും പിൻ
വാങ്ങിപ്പോയി, പിന്നെ അവനോടു കൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല.
67 ആകയാൽ യേശു പന്തിരുവരോടു: നിങ്ങൾക്കും
പൊയ്ക്കൊൾവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 68
ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ
ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും? നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ

നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു. 69 നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ
എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 70 യേശു അവരോടു: നിങ്ങളെ
പന്ത്രണ്ടു പേരെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു പിശാചു ആകുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു അവൻ ശിമോൻ
ഈസ്കര്യ്യോത്താവിന്റെ മകനായ
യൂദയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. 71 ഇവൻ പന്തിരുവരിൽ
ഒരുത്തൻ എങ്കിലും അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.

7

1 അതിന്റെ ശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിച്ചു;
യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചതു
കൊണ്ടു യെഹൂദ്യയിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ അവന്നു
മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 2 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
കൂടാരപ്പെരുനാൾ അടുത്തിരുന്നു. 3 അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കാണേണ്ടതിന്നു ഇവിടം വിട്ടു
യെഹൂദ്യയിലേക്കു പോക. 4 പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും
ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; നീ ഇതു ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ
ലോകത്തിന്നു നിന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ സഹോദരന്മാരും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 6 യേശു അവരോടു: എന്റെ സമയം
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്കോ എല്ലയ്പോഴും
സമയം തന്നേ. 7 നിങ്ങളെ പകെപ്പാൻ ലോകത്തിന്നു

കഴിയുന്നതല്ല; എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
ദോഷമുള്ളവ എന്നു ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതു കൊണ്ടു അതു എന്നെ പകെക്കുന്നു. 8
നിങ്ങൾ പെരുനാളിന്നു പോകുവിൻ; എന്റെ സമയം
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ
പെരുനാളിന്നു ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല. 9 ഇങ്ങനെ
അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടു ഗലീലയിൽ തന്നേ പാർത്തു. 10
അവന്റെ സഹോദരന്മാർ പെരുനാളിന്നു പോയശേഷം
അവനും പരസ്യമായിട്ടല്ല രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ
പോയി. 11 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ പെരുനാളിൽ: അവൻ
എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു അവനെ അന്വേഷിച്ചു. 12
പുരുഷാരത്തിൽ അവനെക്കുറിച്ചു വളരെ
കുശുകുശുപ്പു ഉണ്ടായി; അവൻ നല്ലവൻ എന്നു ചിലരും
അല്ല, അവൻ പുരുഷാരത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു
ചിലരും പറഞ്ഞു. 13 എങ്കിലും യെഹൂദന്മാരെ
പേടിച്ചിട്ടു ആരും പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചില്ല 14 പെരുനാൾ പാതി കഴിഞ്ഞശേഷം
യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 15
വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവൻ ശാസ്ത്രം അറിയുന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു യെഹൂദന്മാർ അറിയുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 16 യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്റെ ഉപദേശം
എന്റേതല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റേതത്രേ. 17 അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഈ ഉപദേശം
ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതോ ഞാൻ സ്വയമായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നു അറിയും. 18 സ്വയമായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വന്തമഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു;
തന്നെ അയച്ചവന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നവൻ

സത്യവാൻ ആകുന്നു; നീതികേടു അവനിൽ ഇല്ല. 19
മോശെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം തന്നിട്ടില്ലയോ?
എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ആരും ന്യായപ്രമാണം
ആചരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്തു? 20 അതിന്നു പുരുഷാരം:
നിനക്കു ഒരു ഭൂതം ഉണ്ടു; ആർ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി
ചെയ്തു; അതിങ്കൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. 22 മോശെ നിങ്ങൾക്കു പരിച്ഛേദന
നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ--അതു മോശെയുടെ കാലത്തല്ല
പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തത്രെ തുടങ്ങിയതു--നിങ്ങൾ
ശബ്ബത്തിൽ മനുഷ്യനെ പരിച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. 23
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു നീക്കം
വരാതിരിപ്പാൻ ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യൻ പരിച്ഛേദന
ഏലക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ
മുഴുവനും സൌഖ്യമാക്കിയതിനാൽ എന്നോടു
ഈർഷ്യപ്പെടുന്നുവോ? 24 കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുതു;
നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിൻ. 25 യെരൂശലേമ്യരിൽ
ചിലർ: അവർ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഇവൻ
അല്ലയോ? 26 അവൻ ധൈര്യത്തോടെ
സംസാരിക്കുന്നുവല്ലോ; അവർ അവനോടു ഒന്നും
പറയുന്നില്ല; ഇവൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു
പ്രമാണികൾ യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിച്ചുവോ? 27 എങ്കിലും
ഇവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു; ക്രിസ്തു
വരുമ്പോഴോ അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു ആരും
അറികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ

അറിയുന്നു; ഞാൻ എവിടെനിന്നെന്നും അറിയുന്നു.
ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു വന്നവനല്ല, എന്നെ അയച്ചവൻ
സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. 29
ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നതുകൊണ്ടും
അവൻ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവനെ
അറിയുന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 30 ആകയാൽ
അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു എങ്കിലും
അവന്റെ നാഴിക വന്നിട്ടില്ലായ്കയാൽ ആരും അവന്റെ
മേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 31 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും: ക്രിസ്തു
വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ അധികം അടയാളം
ചെയ്യുമോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 32
പുരുഷാരം അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ
കുശുകുശുക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടാറെ അവനെ
പിടിക്കേണ്ടതിന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും ചേവകരെ അയച്ചു. 33 യേശുവോ: ഞാൻ
ഇനി കുറെനേരം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ
എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 34 നിങ്ങൾ
എന്നെ അന്വേഷിക്കും കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയുമില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതു കേട്ടിട്ടു യെഹൂദന്മാർ: നാം
കണ്ടെത്താതവണ്ണം ഇവൻ എവിടേക്കു പോകുവാൻ
ഭാവിക്കുന്നു? യവനന്മാരുടെ ഇടയിൽ
ചിതറിപ്പാർക്കുംന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി യവനരെ
ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമോ? നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും,
എന്നെ കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയുമില്ല എന്നു ഈ പറഞ്ഞ
വാക്കു എന്തു എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 37
ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ

യേശുനിന്നുകൊണ്ടു ദാഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ. 38 എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു തിരുവെഴുത്തു
പറയുന്നതുപോലെ ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 39 അവൻ ഇതു തന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും ലഭിപ്പാനുള്ള
ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു; യേശു
അന്നു തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായ്കയാൽ ആത്മാവു
വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. 40 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും ആ
വാക്കു കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ സാക്ഷാൽ ആ പ്രവാചകൻ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 വേറെ ചിലർ: ഇവൻ
ക്രിസ്തു തന്നേ എന്നും മറ്റു ചിലർ: ഗലീലയിൽ നിന്നോ
ക്രിസ്തു വരുന്നതു? ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നും
ദാവീദ് പാർത്ത ഗ്രാമമായ ബേത്ത്ളേഹെമിൽനിന്നും
ക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നില്ലയോ
എന്നും പറഞ്ഞു. 43 അങ്ങനെ പുരുഷാരത്തിൽ
അവനെച്ചൊല്ലി ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 44 അവരിൽ ചിലർ
അവനെ പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവന്റെ
മേൽ കൈവെച്ചില്ല. 45 ചേവകർ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും
അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ അവരോടു: നിങ്ങൾ
അവനെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: 46 ഈ മനുഷ്യൻ
സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ആരും ഒരുനാളും
സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ചേവകർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 47
പരീശന്മാർ അവരോടു: നിങ്ങളും തെറ്റിപ്പോയോ? 48
പ്രമാണികളിൽ ആകട്ടെ പരീശന്മാരിൽ ആകട്ടെ
ആരെങ്കിലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 49

ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത പുരുഷാരമോ
ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50
അവരിൽ ഒരുത്തനായി, മുമ്പെ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്ന നിക്കൊദേമൊസ് അവരോടു: 51 ഒരു
മനുഷ്യന്റെ വാമൊഴി ആദ്യം കേട്ടു, അവൻ ചെയ്യുന്നതു
ഇന്നതു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ നമ്മുടെ ന്യായ പ്രമാണം
അവനെ വിധിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവർ
അവനോടു: നീയും ഗലീലക്കാരനോ?
പരിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഗലീലയിൽ നിന്നു പ്രവാചകൻ
എഴുന്നേലക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 53
അങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിൽ പോയി.

8

1 യേശുവോ ഒലീവ് മലയിലേക്കു പോയി. 2
അതികാലത്തു അവൻ പിന്നെയും ദൈവാലയത്തിൽ
ചെന്നു; ജനം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
അവൻ ഇരുന്നു അവരെ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 3 ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു
സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു നടുവിൽ നിറുത്തി അവനോടു: 4
ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീയെ വ്യഭിചാരകർമ്മത്തിൽ തന്നേ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കല്ലെറിയേണം
എന്നു മോശെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവളെക്കുറിച്ചു എന്തു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഇതു അവനെ കുറ്റം
ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവനെ
പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ കുനിഞ്ഞു

വിരൽകൊണ്ടു നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 7 അവർ
അവനോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
നിവിർന്നു: നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളെ
ഒന്നാമതു കല്ലു എറിയട്ടെ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 8
പിന്നെയും കുനിഞ്ഞു വിരൽകൊണ്ടു നിലത്തു
എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 9 അവർ അതു കേട്ടിട്ടു
മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആക്ഷേപം ഹേതുവായി മൂത്തവരും
ഇളയവരും ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേശു
മാത്രവും നടുവിൽ നിലക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശേഷിച്ചു. 10
യേശു നിവിർന്നു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, അവർ എവിടെ?
നിനക്കു ആരും ശിക്ഷവിധിച്ചില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: 11 ഇല്ല കർത്താവേ, എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. ഞാനും നിനക്കു ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല: പോക,
ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.) 12 യേശു
പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചു: ഞാൻ
ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു; എന്നെ
അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ
വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പരീശന്മാർ
അവനോടു: നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 14
യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എന്റെ
സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നു; ഞാൻ എവിടെ നിന്നു വന്നു
എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നു; നിങ്ങളോ, ഞാൻ എവിടെ നിന്നു വന്നു
എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല. 15
നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ ആരെയും
വിധിക്കുന്നില്ല. 16 ഞാൻ വിധിച്ചാലും ഞാൻ ഏകനല്ല,

ഞാനും എന്നെ അയച്ച പിതാവും കൂടെയാകയാൽ
എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു. 17 രണ്ടു മനുഷ്യരുടെ
സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു
തന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; എന്നെ അയച്ച പിതാവും
എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 19 അവർ
അവനോടു: നിന്റെ പിതാവു എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: നിങ്ങൾ എന്നെ ആകട്ടെ എന്റെ
പിതാവിനെ ആകട്ടെ അറിയുന്നില്ല; എന്നെ അറിഞ്ഞു
എങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഭണ്ഡാരസ്ഥലത്തുവെച്ചു ഈ വചനം
പറഞ്ഞു; അവന്റെ നാഴിക അതുവരെയും
വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല. 21
അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: ഞാൻ പോകുന്നു;
നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ
നിങ്ങൾ മരിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22
ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പക്ഷേ
തന്നെത്താൻ കൊല്ലുമോ എന്നു യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു.
23 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ,
ഞാൻ മേലിൽ നിന്നുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ
നിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല. 24
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; ഞാൻ
അങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 25

അവർ അവനോടു: നീ ആർ ആകുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: ആദിമുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചുപോരുന്നതു തന്നേ. 26 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വളരെ സംസാരിപ്പാനും വിധിപ്പാനും എനിക്കു ഉണ്ടു;
എങ്കിലും എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു;
അവനോടു കേട്ടതു തന്നേ ഞാൻ ലോകത്തോടു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27
പിതാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു അവൻ തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 28 ആകയാൽ
യേശു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ഉയർത്തിയശേഷം ഞാൻ
തന്നേ അവൻ എന്നും ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു ഒന്നും
ചെയ്യാതെ പിതാവു എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതു
പോലെ ഇതു സംസാരിക്കുന്നു എന്നും അറിയും. 29
എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ഞാൻ
എല്ലായ്പോഴും അവന്നു പ്രസാദമുള്ളതു
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ എന്നെ ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 31
തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരോടു യേശു: എന്റെ
വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
വാസ്തവമായി എന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി, 32 സത്യം
അറികയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രന്മാരാക്കുകയും
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി; ആർക്കും ഒരുനാളും
ദാസന്മാരായിരുന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രന്മാർ ആകും
എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
34 അതിന്നു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ

ദാസൻ ആകുന്നു. 35 ദാസൻ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ
വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. 36
പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ
സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രർ ആകും. 37 നിങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു;
എങ്കിലും എന്റെ വചനത്തിന്നു നിങ്ങളിൽ ഇടം
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ
നോക്കുന്നു. 38 പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു
ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു
കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
39 അവർ അവനോടു: അബ്രാഹാം ആകുന്നു ഞങ്ങളുടെ
പിതാവു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു യേശു
അവരോടു: നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കൾ എങ്കിൽ
അബ്രാഹാമിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. 40
എന്നാൽ ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനായ എന്നെ നിങ്ങൾ
കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; അങ്ങനെ അബ്രാഹാം
ചെയ്തില്ലല്ലോ. 41 നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ പരസംഗത്താൽ
ജനിച്ചവരല്ല; ഞങ്ങൾക്കു ഒരു പിതാവേയുള്ളു; ദൈവം
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി
വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു. 43 എന്റെ
ഭാഷണം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതു എന്തു? എന്റെ
വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ.

44 നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ; നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ ചെയ്‌വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു.
അവൻ ആദിമുതൽ കുലപാതകൻ ആയിരുന്നു;
അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു സത്യത്തിൽ
നിലക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷകു പറയുമ്പോൾ
സ്വന്തത്തിൽ നിന്നു എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ ഭോഷ്ക
പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു. 45 ഞാനോ
സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 46 നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ
പാപത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം വരുത്തുന്നു? ഞാൻ സത്യം
പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കാത്തതു
എന്തു? ദൈവസന്തതിയായവൻ ദൈവവചനം
കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവസന്തതിയല്ലായ്കകൊണ്ടു
കേൾക്കുന്നില്ല. 48 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നീ ഒരു
ശമര്യൻ; നിനക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു
ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അതിന്നു യേശു:
എനിക്കു ഭൂതമില്ല; ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ
ബഹുമാനിക്ക അത്രേ ചെയ്യുന്നതു; നിങ്ങളോ എന്നെ
അപമാനിക്കുന്നു. 50 ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; അന്വേഷിക്കയും വിധിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ഒരുവൻ ഉണ്ടു. 51 ആമേൻ, ആമേൻ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും മരണം കാൺകയില്ല
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 52 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
നിനക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു
മനസ്സിലായി; അബ്രാഹാമും പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു;
നീയോ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും
മരണം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു. 53 ഞങ്ങളുടെ

പിതാവായ അബ്രാഹാമിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ?
അവൻ മരിച്ചു, പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു; നിന്നെത്തന്നെ
നീ ആർ ആക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: 54 ഞാൻ
എന്നെത്തന്നെ: മഹത്വപ്പെടുത്തിയാൽ എന്റെ മഹത്വം
ഏതുമില്ല; എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതു എന്റെ
പിതാവു ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 55 എങ്കിലും നിങ്ങൾ അവനെ
അറിയുന്നില്ല; ഞാനോ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ
അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ
ഭോഷകുപറയുന്നവൻ ആകും; എന്നാൽ ഞാൻ അവനെ
അറിയുന്നു; അവന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 56 നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം
എന്റെ ദിവസം കാണും എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഉല്ലസിച്ചു;
അവൻ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 57 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു അമ്പതു
വയസ്സു ആയിട്ടില്ല; നീ അബ്രാഹാമിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 58 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: അബ്രാഹാം ജനിച്ചതിന്നു
മുമ്പേ ഞാൻ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 59 അപ്പോൾ അവർ
അവനെ എറിവാൻ കല്ലു എടുത്തു; യേശുവോ മറഞ്ഞു
ദൈവാലയം വിട്ടു പോയി.

9

1 അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പിറവിയിലെ
കുരുടനായോരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 2 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ, ഇവൻ കുരുടനായി
പിറക്കത്തക്കവണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു? ഇവനോ

ഇവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ എന്നു ചോദിച്ചു. 3 അതിന്നു
യേശു: അവൻ എങ്കിലും അവന്റെ
അമ്മയപ്പന്മാരെങ്കിലും പാപം ചെയ്തിട്ടല്ല,
ദൈവപ്രവൃത്തി അവങ്കൽ വെളിവാകേണ്ടതിന്നത്രേ. 4
എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തി പകൽ ഉള്ളേടത്തോളം
നാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ആർക്കും
പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാത്ത രാത്രി വരുന്നു; 5 ഞാൻ
ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം
ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു
അവൻ നിലത്തു തുപ്പി തുപ്പൽകൊണ്ടു ചേറുണ്ടാക്കി
ചേറു അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി 7 നീ ചെന്നു
ശിലോഹാംകുളത്തിൽ കഴുകുക എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു; ശിലോഹാം എന്നതിന്നു അയക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നർത്ഥം. അവൻ പോയി കഴുകി, കണ്ണു
കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു. 8 അയൽക്കാരും അവനെ
മുമ്പെ ഇരക്കുന്നവനായി കണ്ടവരും: ഇവനല്ലയോ
അവിടെ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അവൻ തന്നേഎന്നു ചിലരും അല്ല,
അവനെപ്പോലെയുള്ളവൻ എന്നു മറ്റുചിലരും പറഞ്ഞു;
ഞാൻ തന്നേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അവർ
അവനോടു: നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: 11 യേശു എന്നു പേരുള്ള
മനുഷ്യൻ ചേറുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി:
ശിലോഹാംകുളത്തിൽ ചെന്നു കഴുകുക എന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞു; ഞാൻ പോയി കഴുകി കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവൻ എവിടെ എന്നു അവർ
അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 13 കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ

പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. 14 യേശു
ചേറുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു ശബ്ബത്ത് നാളിൽ
ആയിരുന്നു. 15 അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചതു എങ്ങനെ
എന്നു പരീശന്മാരും അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ
അവരോടു: അവൻ എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ ചേറു തേച്ചു
ഞാൻ കഴുകി; കാഴ്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 പരീശന്മാരിൽ ചിലർ: ഈ മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്
പ്രമാണിക്കായ്കകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ:
പാപിയായോരു മനുഷ്യന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള
അടയാളങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ഭിന്നത
ഉണ്ടായി. 17 അവർ പിന്നെയും കുരുടനോടു: നിന്റെ
കണ്ണു തുറന്നതുകൊണ്ടു നീ അവനെക്കുറിച്ചു എന്തു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അവൻ ഒരു
പ്രവാചകൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 18
കാഴ്ചപ്രാപിച്ചവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരെ വിളിച്ചു
ചോദിക്കുവോളം അവൻ കുരുടനായിരുന്നു എന്നും
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നും യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചില്ല.
19 കുരുടനായി ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന
നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇവൻ തന്നെയോ? എന്നാൽ അവന്നു
ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അവർ
അവരോടു ചോദിച്ചു. 20 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ:
ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനായി ജനിച്ചവൻ
എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 21 എന്നാൽ കണ്ണു
കാണുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അറിയുന്നില്ല; അവന്റെ
കണ്ണു ആർ തുറന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; അവനോടു
ചോദിപ്പിൻ; അവന്നു പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ അവൻ തന്നേ

പറയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 യെഹൂദന്മാരെ
ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടത്രേ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു; അവനെ ക്രിസ്തു എന്നു
ഏറ്റുപറയുന്നവൻ പള്ളിഭ്രഷ്ടനാകേണം എന്നു
യെഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു 23
അതുകൊണ്ടത്രേ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ: അവന്നു
പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ; അവനോടു ചോദിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞതു. 24 കുരുടനായിരുന്ന മനുഷ്യനെ അവർ
രണ്ടാമതും വിളിച്ചു: ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്ക;
ആ മനുഷ്യൻ പാപി എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അതിന്നു അവൻ: അവൻ പാപിയോ
അല്ലയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഒന്നു അറിയുന്നു;
ഞാൻ കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അവർ അവനോടു: അവൻ
നിനക്കു എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണു എങ്ങനെ തുറന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 27 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; വീണ്ടും കേൾപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങൾക്കും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ ആകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവർ അവനെ ശകാരിച്ചു: നീ
അവന്റെ ശിഷ്യൻ; ഞങ്ങൾ മോശെയുടെ ശിഷ്യന്മാർ. 29
മോശെയോടു ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു; ഇവനോ എവിടെനിന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ആ മനുഷ്യൻ അവരോടു: എന്റെ
കണ്ണു തുറന്നിട്ടും അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയാത്തതു ആശ്ചര്യം. 31 പാപികളുടെ പ്രാർത്ഥന
ദൈവം കേൾക്കുന്നില്ല എന്നും ദൈവഭക്തനായിരുന്നു
അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു

എന്നും നാം അറിയുന്നു. 32 കുരുടനായി പിറന്നവന്റെ
കണ്ണു ആരെങ്കിലും തുറന്നപ്രകാരം ലോകം
ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടിട്ടില്ല. 33 ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവന്നു ഒന്നും
ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34
അവർ അവനോടു: നീ മുഴുവനും പാപത്തിൽ
പിറന്നവൻ; നീ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 35 അവനെ
പുറത്താക്കി എന്നു യേശു കേട്ടു; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: നീ
ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
36 അതിന്നു അവൻ: യജമാനനേ, അവൻ ആർ ആകുന്നു?
ഞാൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
37 യേശു അവനോടു: നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 38
ഉടനെ അവൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 39 കാണാത്തവർ
കാണ്മാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ ആവാനും ഇങ്ങനെ
ന്യായവിധിക്കായി ഞാൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു
യേശു പറഞ്ഞു. 40 അവനോടുകൂടെയുള്ള ചില
പരീശന്മാർ ഇതു കേട്ടിട്ടു ഞങ്ങളും കുരുടരോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 41 യേശു അവരോടു നിങ്ങൾ കുരുടർ
ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു;
എന്നാൽ: ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പാപം നിലക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.

10

1 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ആട്ടിൻ
തൊഴിത്തിൽ വാതിലൂടെ കടക്കാതെ വേറെ വഴിയായി
കയറുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു. 2
വാതിലൂടെ കടക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയൻ
ആകുന്നു. 3 അവന്നു വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ
തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ആടുകളെ അവൻ പേർ ചൊല്ലി
വിളിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. 4
തനിക്കുള്ളവയെ ഒക്കെയും പുറത്തുകൊണ്ടു
പോയശേഷം അവൻ അവേക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു;
ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം അറിഞ്ഞു അവനെ
അനുഗമിക്കുന്നു. 5 അന്യന്മാരുടെ ശബ്ദം
അറിയായ്കകൊണ്ടു അവ അന്യനെ അനുഗമിക്കാതെ
വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 6 ഈ സാദൃശ്യം യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞു; എന്നാൽ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഇന്നതു എന്നു
അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 7 യേശു പിന്നെയും അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആടുകളുടെ വാതിൽ ഞാൻ ആകുന്നു. 8
എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കെയും കള്ളന്മാരും
കവർച്ചക്കാരും അത്രേ; ആടുകളോ അവരുടെ വാക്കു
കേട്ടില്ല. 9 ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു; എന്നിലൂടെ
കടക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെടും; അവൻ അകത്തു വരികയും
പുറത്തുപോകയും മേച്ചൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. 10
മോഷ്ടിപ്പാനും അറുപ്പാനും മുടിപ്പാനും അല്ലാതെ കള്ളൻ
വരുന്നില്ല; അവർക്കും ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും
സമൃദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും അത്രേ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നതു. 11 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല
ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ

കൊടുക്കുന്നു. 12 ഇടയനും ആടുകളുടെ
ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു
കണ്ടു ആടുകളെ വിട്ടു ഓടിക്കളയുന്നു; ചെന്നായ്
അവയെ പിടിക്കയും ചിന്നിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 13
അവൻ കൂലിക്കാരനും ആടുകളെക്കുറിച്ചു
വിചാരമില്ലാത്തവനുമല്ലോ. 14 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ;
പിതാവു എന്നെ അറികയും ഞാൻ പിതാവിനെ
അറികയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞാൻ എനിക്കുള്ളവയെ
അറികയും എനിക്കുള്ളവ എന്നെ അറികയും ചെയ്യുന്നു.
15 ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ
കൊടുക്കുന്നു. 16 ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ
ആടുകൾ എനിക്കു ഉണ്ടു; അവയെയും ഞാൻ
നടത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കും;
ഒരാട്ടിൻ കൂട്ടവും ഒരിടയനും ആകും. 17 എന്റെ ജീവനെ
വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതിനെ
കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിതാവു എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 18 ആരും അതിനെ എന്നോടു
എടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നേ അതിനെ കൊടുക്കുന്നു;
അതിനെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു അധികാരം ഉണ്ടു;
വീണ്ടും പ്രാപിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു; ഈ കല്പന
എന്റെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.
19 ഈ വചനം നിമിത്തം യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
പിന്നെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 20 അവരിൽ പലരും;
അവന്നു ഭൂതം ഉണ്ടു; അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു;
അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 മറ്റു ചിലർ: ഇതു ഭൂതഗ്രസ്തന്റെ വാക്കല്ല;
ഭൂതത്തിന്നു കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണു തുറപ്പാൻ കഴിയുമോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽ

പ്രതിഷ്ഠോത്സവം ആചരിച്ചു; അന്നു
ശീതകാലമായിരുന്നു. 23 യേശു ദൈവലായത്തിൽ
ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 24
യെഹൂദന്മാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എത്രത്തോളം
ഞങ്ങളെ ആശിപ്പിക്കുന്നു? നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ
സ്പഷ്ടമായി പറക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 25 യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല;
എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം ആകുന്നു. 26 നിങ്ങളോ
എന്റെ ആടുകളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവരല്ലായ്കയാൽ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നു; 27 ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എന്നെ
അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 28 ഞാൻ അവേക്കു
നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരുനാളും നശിച്ചു
പോകയില്ല; ആരും അവയെ എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
പിടിച്ചുപറിക്കയും ഇല്ല. 29 അവയെ തന്നിരിക്കുന്ന
എന്റെ പിതാവു എല്ലാവരിലും വലിയവൻ;
പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ
ആർക്കും കഴികയില്ല 30 ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു.”
31 യെഹൂദന്മാർ അവനെ എറിവാൻ പിന്നെയും കല്ലു
എടുത്തു. 32 യേശു അവരോടു: “പിതാവിന്റെ
കല്പനയാൽ ഞാൻ പല നല്ല പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളെ
കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഏതു പ്രവൃത്തിനിമിത്തം
നിങ്ങൾ എന്നെ കല്ലെറിയുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു. 33
യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നല്ല പ്രവൃത്തി നിമിത്തമല്ല,
ദൈവദൂഷണം നിമിത്തവും നീ മനുഷ്യനായിരിക്കെ
നിന്നെത്തന്നേ ദൈവം ആക്കുന്നതുകൊണ്ടുമത്രേ ഞങ്ങൾ

നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? 35 ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ ദേവന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞു എങ്കിൽ-തിരുവെഴുത്തിന്നു നീക്കം
വന്നുകൂടായല്ലോ- 36 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ
എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു: നീ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു
എന്നു പിതാവു വിശുദ്ധീകരിച്ചു ലോകത്തിൽ
അയച്ചവനോടു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ? 37 ഞാൻ
എന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ
എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടാ; 38 ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ എന്നെ
വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും പിതാവു എന്നിലും ഞാൻ
പിതാവിലും എന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു അറിയേണ്ടതിന്നു
പ്രവൃത്തിയെ വിശ്വസിപ്പിൻ. 39 അവർ അവനെ
പിന്നെയും പിടിപ്പാൻ നോക്കി; അവനോ അവരുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയി. 40 അവൻ
യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ ആദിയിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തു പിന്നെയും ചെന്നു
അവിടെ പാർത്തു. 41 പലരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
യോഹന്നാൻ അടയാളം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ
ഇവനെക്കുറിച്ചു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും
സത്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ പലരും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

11

1 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി

മാർത്തയുടെയും ഗ്രാമമായ ബേഥാന്യയിലെ ലാസർ
എന്ന ഒരുത്തൻ ദീനമായ്ക്കിടന്നു. 2 ഈ മറിയ
ആയിരുന്നു കർത്താവിനെ പരിമള തൈലം പൂശി തന്റെ
തലമുടികൊണ്ടു അവന്റെ കാൽ തുടച്ചതു. അവളുടെ
സഹോദരനായ ലാസർ ആയിരുന്നു ദീനമായ്ക്കിടന്നതു. 3
ആ സഹോദരിമാർ അവന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു:
കർത്താവേ, നിനക്കു പ്രിയനായവൻ
ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 4 യേശു അതു
കേട്ടിട്ടു: ഈ ദീനം മരണത്തിന്നായിട്ടല്ല, ദൈവപുത്രൻ
മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വത്തിന്നായിട്ടത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യേശു
മാർത്തയെയും അവളുടെ സഹോദരിയെയും
ലാസരിനെയും സ്നേഹിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൻ
ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാറെ താൻ അന്നു ഇരുന്ന
സ്ഥലത്തു രണ്ടു ദിവസം പാർത്തു. 7 അതിന്റെ ശേഷം
അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: നാം വീണ്ടും യെഹൂദ്യയിലേക്കു
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ,
യെഹൂദന്മാർ ഇപ്പോൾതന്നേ നിന്നെ കല്ലെറിവാൻ
ഭാവിച്ചുവല്ലോ; നീ പിന്നെയും അവിടെ പോകുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിന്നു യേശു: പകലിന്നു പന്ത്രണ്ടു
മണിനേരം ഇല്ലയോ? പകൽ സമയത്തു നടക്കുന്നവൻ ഈ
ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം കാണുന്നതുകൊണ്ടു
ഇടറുന്നില്ല. 10 രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നവനോ അവന്നു
വെളിച്ചം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഇടറുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ: നമ്മുടെ
സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു; എങ്കിലും
ഞാൻ അവനെ ഉണർത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു:

കർത്താവേ, അവൻ നിദ്രകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു
സൌഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശുവോ അവന്റെ
മരണത്തെക്കുറിച്ചു ആയിരുന്നു പറഞ്ഞതു; ഉറക്കം
എന്ന നിദ്രയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു അവർക്കും
തോന്നിപ്പോയി. 14 അപ്പോൾ യേശു സ്പഷ്ടമായി
അവരോടു: ലാസർ മരിച്ചുപോയി; 15 ഞാൻ അവിടെ
ഇല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു
സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ
ഇടയാകുമല്ലോ; എന്നാൽ നാം അവന്റെ അടുക്കൽ
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ദിദിമൊസ് എന്നു പേരുള്ള
തോമസ് സഹശിഷ്യന്മാരോടു: അവനോടു കൂടെ
മരിക്കേണ്ടതിന്നു നാമും പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 യേശു
അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവനെ കല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ടു
നാലുദിവസമായി എന്നു അറിഞ്ഞു. 18 ബേഥാന്യ
യെരൂശലേമിന്നരികെ ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക
ദൂരത്തായിരുന്നു. 19 മാർത്തയെയും മറിയയെയും
സഹോദരനെക്കുറിച്ചു ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു പല
യെഹൂദന്മാരും അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു. 20
യേശു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു മാർത്ത അവനെ
എതിരേല്പാൻ ചെന്നു; മറിയയോ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു. 21
മാർത്ത യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ
മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. 22 ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോടു
എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിനക്കു തരും എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവളോടു:
നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 മാർത്ത അവനോടു: ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും

എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു
അവളോടു: ഞാൻ തന്നേ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും
ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും
ജീവിക്കും. 26 ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
ആരും ഒരു നാളും മരിക്കയില്ല; ഇതു നീ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അവൾ
അവനോടു: ഉവ്വു, കർത്താവേ, ലോകത്തിൽ
വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നേ എന്നു
ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു 28 പോയി
തന്റെ സഹോദരിയായ മറിയയെ സ്വകാര്യമായി
വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അവൾ കേട്ട ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 30 യേശു അതുവരെ ഗ്രാമത്തിൽ
കടക്കാതെ മാർത്ത അവനെ എതിരേറ്റ സ്ഥലത്തു തന്നേ
ആയിരുന്നു. 31 വീട്ടിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരുന്നു അവളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ, മറിയ വേഗം
എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൾ കല്ലറെക്കൽ
കരവാൻ പോകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു പിൻ ചെന്നു. 32
യേശു ഇരിക്കുന്നേടത്തു മറിയ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു
അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ
മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൾ
കരയുന്നതും അവളോടുകൂടെ വന്ന യെഹൂദന്മാർ
കരയുന്നതും യേശു കണ്ടിട്ടു ഉള്ളം നൊന്തു കലങ്ങി: 34
അവനെ വെച്ചതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ,
വന്നു കാൺക എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 35
യേശു കണ്ണുനീർ വാർത്തു. 36 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ:
കണ്ടോ അവനോടു എത്ര പ്രിയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു

പറഞ്ഞു. 37 ചിലരോ: കുരുടന്റെ കണ്ണു തുറന്ന ഇവന്നു
ഇവനെയും മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 യേശു പിന്നെയും ഉള്ളംനൊന്തു കല്ലറെക്കൽ
എത്തി; അതു ഒരു ഗുഹ ആയിരുന്നു; ഒരു കല്ലും
അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്നു. 39 കല്ലു നീക്കുവിൻ എന്നു
യേശു പറഞ്ഞു മരിച്ചവന്റെ സഹോദരിയായ മാർത്ത:
കർത്താവേ, നാറ്റം വെച്ചുതുടങ്ങി; നാലുദിവസമായല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 40 യേശു അവളോടു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ കല്ലു നീക്കി.
യേശു മേലോട്ടു നോക്കി: പിതാവേ, നീ എന്റെ അപേക്ഷ
കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 42 നീ എപ്പോഴും
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു
ചുറ്റും നിലക്കുന്ന പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ നിമിത്തം ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ: ലാസരേ, പുറത്തുവരിക
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു. 44 മരിച്ചവൻ പുറത്തുവന്നു;
അവന്റെ കാലും കയ്യും ശീലകൊണ്ടു കെട്ടിയും മുഖം
റൂമാൽകൊണ്ടു മൂടിയുമിരുന്നു. അവന്റെ കെട്ടു
അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകട്ടെ എന്നു യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 45 മറിയയുടെ അടുക്കൽ വന്ന യെഹൂദന്മാരിൽ
പലരും അവൻ ചെയ്തതു കണ്ടിട്ടു അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചു. 46 എന്നാൽ ചിലർ പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ
പോയി യേശു ചെയ്തതു അവരോടു അറിയിച്ചു. 47
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും സംഘം കൂടി:
നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? ഈ മനുഷ്യൻ വളരെ
അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 48 അവനെ ഇങ്ങനെ

വിട്ടേച്ചാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കും;
റോമക്കാരും വന്നു നമ്മുടെ സ്ഥലത്തെയും ജനത്തെയും
എടുത്തുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവരിൽ ഒരുത്തൻ,
ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവു
തന്നേ, അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല; 50 ജനം
മുഴുവനും നശിച്ചുപോകാതവണ്ണം ഒരു മനുഷ്യൻ
ജാതിക്കു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു
ഓർക്കുംന്നതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ ഇതു
സ്വയമായി പറഞ്ഞതല്ല, താൻ ആ സംവത്സരത്തെ
മഹാപുരോഹിതൻ ആകയാൽ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
യേശു മരിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പ്രവചിച്ചതത്രേ. 52
ജനത്തിന്നു വേണ്ടി മാത്രമല്ല ചിതറിയിരിക്കുന്ന
ദൈവമക്കളെ ഒന്നായിട്ടു ചേർക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 53
അന്നു മുതൽ അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ
ആലോചിച്ചു. 54 അതുകൊണ്ടു യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പിന്നെ പരസ്യമായി നടക്കാതെ അവിടം വിട്ടു
മരുഭൂമിക്കരികെ എഫ്രയീം എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു
വാങ്ങി ശിഷ്യന്മാരുമായി അവിടെ പാർത്തു. 55
യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും
തങ്ങൾക്കു ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ പെസഹെക്കു മുമ്പെ
നാട്ടിൽ നിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 56 അവർ
യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു: എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുനാൾക്കു
വരികയില്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 57 എന്നാൽ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും അവനെ
പിടിക്കേണം എന്നു വെച്ചു അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടം
ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിവു തരേണമെന്നു
കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

1 യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസർ പാർത്ത
ബേഥാന്യയിലേക്കു യേശു പെസഹെക്കു ആറുദിവസം
മുമ്പെ വന്നു. 2 അവിടെ അവർ അവന്നു ഒരു അത്താഴം
ഒരുക്കി; മാർത്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു, ലാസരോ
അവനോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ഒരുവൻ
ആയിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ മറിയ വിലയേറിയ
സ്വച്ഛജടാമാംസിതൈലം ഒരു റാത്തൽ എടുത്തു
യേശുവിന്റെ കാലിൽ പൂശി തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു
കാൽ തുവർത്തി; തൈലത്തിന്റെ സൌരഭ്യം കൊണ്ടു
വീടു നിറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തനായി അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള യൂദാ
ഈസ്കർയ്യോത്താവു: 5 ഈ തൈലം മുന്നൂറു
വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു ദിരിദ്രന്മാർക്കും
കൊടുക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഇതു
ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ചു വിചാരം ഉണ്ടായിട്ടല്ല, അവൻ
കള്ളൻ ആകകൊണ്ടും പണസ്സഞ്ചി തന്റെ പക്കൽ
ആകയാൽ അതിൽ ഇട്ടതു എടുത്തുവന്നതുകൊണ്ടും
അത്രേ പറഞ്ഞതു. 7 യേശുവോ: അവളെ വിടുക; എന്റെ
ശവസംസ്കാരദിവസത്തിന്നായി അവൾ ഇതു
സൂക്ഷിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. 8 ദരിദ്രന്മാർ നിങ്ങൾക്കു
എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഞാൻ
എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഇല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു യെഹൂദന്മാരുടെ
ഒരു വലിയ പുരുഷാരം യേശുവിന്റെ നിമിത്തം
മാത്രമല്ല, അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച
ലാസരെ കാണ്മാനായിട്ടുംകൂടെ വന്നു. 10 അവൻ

ഹേതുവായി അനേകം യെഹൂദന്മാർ ചെന്നു 11
യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ ലാസരെയും കൊല്ലേണം
എന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആലോചിച്ചു. 12 പിറ്റേന്നു
പെരുന്നാൾക്കു വന്നോരു വലിയ പുരുഷാരം യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു 13
ഈത്തപ്പനയുടെ കുരുത്തോല എടുത്തുംകൊണ്ടു
അവനെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു: ഹോശന്നാ,
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു
ആർത്തു. 14 യേശു ഒരു ചെറിയ കഴുതയെ കണ്ടിട്ടു
അതിന്മേൽ കയറി. 15 “സീയോൻ പുത്രി, ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
ഇതാ നിന്റെ രാജാവു കഴുതകൂട്ടിപ്പുറത്തു
കയറിവരുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നേ. 16 ഇതു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആദിയിൽ
ഗ്രഹിച്ചില്ല; യേശുവിന്നു തേജസ്കരണം വന്നശേഷം
അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നും
തങ്ങൾ അവന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നും അവർക്കും
ഓർമ്മ വന്നു. 17 അവൻ ലാസരെ കല്ലറയിൽ നിന്നു
വിളിച്ചു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചപ്പോൾ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരം സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു. 18 അവൻ ഈ അടയാളം ചെയ്തപ്രകാരം
പുരുഷാരം കേട്ടിട്ടു അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു. 19
ആകയാൽ പരീശന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ: നമുക്കു ഒന്നും
സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ; ലോകം അവന്റെ പിന്നാലെ
ആയിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പെരുനാളിൽ
നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നവരിൽ ചില യവനന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 ഇവർ ഗലീലയിലെ ബേത്ത്
സയിദക്കാരനായ ഫിലിപ്പൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു

അവനോടു: യജമാനനേ, ഞങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ
കാണ്മാൻ താല്പര്യമുണ്ടു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 22
ഫിലിപ്പൊസ് ചെന്നു അന്ത്രെയാസിനോടു പറഞ്ഞു.
അന്ത്രെയാസും ഫിലിപ്പൊസും കൂടെ ചെന്നു
യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവരോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. 24 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതമ്പുമണി നിലത്തു വീണു
ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തനിയേ ഇരിക്കും; ചത്തു
എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും. 25 തന്റെ ജീവനെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും; ഇഹലോകത്തിൽ
തന്റെ ജീവനെ പകെക്കുന്നവൻ അതിനെ
നിത്യജീവന്നായി സൂക്ഷിക്കും. 26 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ; ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തു എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും;
എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവനെ പിതാവു മാനിക്കും. 27
ഇപ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളം കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ, ഈ നാഴികയിൽനിന്നു
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; എങ്കിലും ഇതു നിമിത്തം ഞാൻ
ഈ നാഴികയിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. 28 പിതാവേ,
നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. അപ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു; ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു;
ഇനിയും മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി: 29
അതുകേട്ടിട്ടു അരികെ നിലക്കുന്ന പുരുഷാരം: ഇടി
ഉണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റു ചിലർ ഒരു ദൈവദൂതൻ
അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു
യേശു: ഈ ശബ്ദം എന്റെ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തം അത്രേ ഉണ്ടായതു. 31 ഇപ്പോൾ ഈ

ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവിനെ പുറത്തു തള്ളിക്കളയും. 32
ഞാനോ ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ
എല്ലാവരെയും എങ്കലേക്കു ആകർഷിക്കും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം
സൂചിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതത്രേ. 34 പുരുഷാരം അവനോടു:
ക്രിസ്തു എന്നേക്കും ഇരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചുകേട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ
മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നു നീ പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 35
അതിന്നു യേശു അവരോടു: ഇനി കുറെകാലം മാത്രം
വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ
പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം
ഉള്ളേടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ. ഇരുളിൽ
നടക്കുന്നവൻ താൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു
അറിയുന്നില്ലല്ലോ. 36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കൾ
ആകേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചം ഉള്ളടത്തോളം വെളിച്ചത്തിൽ
വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 37 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു
യേശു വാങ്ങിപ്പോയി അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു. അവർ
കാൺകെ അവൻ ഇത്ര വളരെ അടയാളങ്ങളെ
ചെയ്തിട്ടും അവർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. 38
“കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു? കർത്താവിന്റെ ഭുജം ആർക്കും
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?” എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ
പറഞ്ഞ വചനം നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവന്നു. 39
അവർക്കും വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ
കാരണം യെശയ്യാവു വേറെ ഒരേടത്തു പറയുന്നതു: 40
അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ ഹൃദയംകൊണ്ടു

ഗ്രഹിക്കയോ മനം തിരികയോ താൻ അവരെ
സൌഖ്യമാക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ കണ്ണു അവൻ കുരുടാക്കി ഹൃദയം
തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" 41 യെശയ്യാവു അവന്റെ തേജസ്സു
കണ്ടു അവനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതു കൊണ്ടാകുന്നു
ഇതു പറഞ്ഞതു. 42 എന്നിട്ടും പ്രമാണികളിൽ തന്നേയും
അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു; പള്ളിഭ്രഷ്ടർ
ആകാതിരിപ്പാൻ പരീശന്മാർ നിമിത്തം
ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ ദൈവത്താലുള്ള
മാനത്തെക്കാൾ മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ അധികം
സ്നേഹിച്ചു. 44 യേശു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല എന്നെ അയച്ചവനിൽ
തന്നേ വിശ്വസിക്കുന്നു. 45 എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെ കാണുന്നു. 46 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ
വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 47 എന്റെ
വചനം കേട്ടു പ്രമാണിക്കാത്തവനെ ഞാൻ
വിധിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ
രക്ഷിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു. 48 എന്റെ
വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ
ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ സംസാരിച്ച
വചനം തന്നേ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം
വിധിക്കും. 49 ഞാൻ സ്വയമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ
അയച്ച പിതാവു തന്നേ ഞാൻ ഇന്നതു പറയേണം എന്നും
ഇന്നതു സംസാരിക്കേണം എന്നും കല്പന തന്നിരിക്കുന്നു.
50 അവന്റെ കല്പന നിത്യജീവൻ എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു
പിതാവു എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ

സംസാരിക്കുന്നു.

13

1 പെസഹപെരുനാളിന്നു മുമ്പെ താൻ ഈ ലോകം വിട്ടു
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു
എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു, ലോകത്തിൽ തനിക്കുള്ളവരെ
സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം അവരെ
സ്നേഹിച്ചു. 2 അത്താഴം ആയപ്പോൾ പിശാചു,
ശിമോന്റെ മകനായ യൂദാ ഈസ്കർയോത്തവിന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
തോന്നിച്ചിരുന്നു; 3 പിതാവു സകലവും തന്റെ കയ്യിൽ
തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കെ 4
അത്താഴത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം ഊരിവെച്ചു
ഒരു തുവർത്തു എടുത്തു അരയിൽ ചുറ്റി 5 ഒരു
പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ
കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു
തുവർത്തുവാനും തുടങ്ങി. 6 അവൻ ശിമോൻ
പത്രൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാൽ
കഴുകുന്നുവോ, എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യേശു അവനോടു:
ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു നീ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ
അറിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 നീ ഒരുനാളും
എന്റെ കാൽ കഴുകുകയില്ല എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു.
അതിന്നു യേശു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാഞ്ഞാൽ നിനക്കു
എന്നോടുകൂടെ പങ്കില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രൊസ്: 9 കർത്താവേ, എന്റെ
കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തലയും കൂടെ കഴുകേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു: കുളിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു
കാൽ അല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; അവൻ
മുഴുവനും ശുദ്ധിയുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവർ
ആകുന്നു; എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 11
തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനെ
അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടത്രേ എല്ലാവരും
ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. 12 അവൻ അവരുടെ
കാൽ കഴുകീട്ടു വസ്ത്രം ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതു
ഇന്നതു എന്നു അറിയുന്നുവോ? 13 നിങ്ങൾ എന്നെ
ഗുരുവെന്നും കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ
അങ്ങനെ ആകകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. 14
കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാൽ
കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ
കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. 15 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു. 16 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദാസൻ
യജമാനനെക്കാൾ വലിയവൻ അല്ല; ദൂത തന്നെ
അയച്ചവനെക്കാൾ വലിയവനുമല്ല. 17 ഇതു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു എങ്കിൽ ചെയ്താൽ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 18
നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു പറയുന്നില്ല; ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്നാൽ
“എന്റെ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ കുതികാൽ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന്നു
നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു. 19 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ

ഞാൻ തന്നേ മശീഹ എന്നു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു
സംഭവിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 20 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഞാൻ
അയക്കുന്നവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. 21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു
യേശു ഉള്ളം കലങ്ങി: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചു പറഞ്ഞു. 22
ഇതു ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ
സംശയിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി. 23 ശിഷ്യന്മാരിൽ
വെച്ചു യേശു സ്നേഹിച്ച ഒരുത്തൻ യേശുവിന്റെ
മാർവ്വിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 24 ശിമോൻ പത്രൊസ്
അവനോടു ആംഗ്യം കാട്ടി, അവൻ പറഞ്ഞതു
ആരെക്കൊണ്ടു എന്നു ചോദിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. 25 അവൻ
യേശുവിന്റെ നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞു: കർത്താവേ, അതു
ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 26 ഞാൻ അപ്പഖണ്ഡംമുക്കി
കൊടുക്കുന്നവൻ തന്നേ എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു;
ഖണ്ഡം മുക്കി ശിമോൻ ഈസ്കർയ്യോത്താവിന്റെ
മകനായ യൂദെക്കു കൊടുത്തു. 27 ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ
ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു; യേശു അവനോടു: നീ
ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 28
എന്നാൽ ഇതു ഇന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവെന്നു
പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ആരും അറിഞ്ഞില്ല. 29
പണസ്സഞ്ചി യൂദയുടെ പക്കൽ ആകയാൽ പെരുനാളിന്നു
വേണ്ടുന്നതു മേടിപ്പാനോ ദരിദ്രർക്കും വല്ലതും
കൊടുപ്പാനോ യേശു അവനോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു

ചിലർക്കും തോന്നി. 30 ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റുപോയി, അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു. 31
അവൻ പോയശേഷം യേശു പറഞ്ഞതു: ഇപ്പോൾ
മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവവും
അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 32 ദൈവം അവനിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം അവനെ തന്നിൽ
തന്നേ മഹത്വപ്പെടുത്തും; ക്ഷണത്തിൽ അവനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 33 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഞാൻ ഇനി
കുറഞ്ഞോന്നു മാത്രം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും;
നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ
യെഹൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നു നിങ്ങളോടും
പറയുന്നു. 34 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം
എന്നു പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു;
ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ
തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു തന്നേ. 35 നിങ്ങൾക്കു
തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും അറിയും. 36 ശിമോൻ
പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എവിടെ
പോകന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തേക്കു നിനക്കു ഇപ്പോൾ എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ
കഴികയില്ല; പിന്നെത്തേതിൽ നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും
എന്നു യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പത്രൊസ്
അവനോടു: കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിന്നെ
അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു? ഞാൻ എന്റെ
ജീവനെ നിനക്കു വേണ്ടി വെച്ചുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു.
38 അതിന്നു യേശു: നിന്റെ ജീവനെ എനിക്കുവേണ്ടി
വെച്ചുകളയുമോ? ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു

പറയുന്നു: നീ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ
തള്ളിപ്പറയുവോളം കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.

14

1 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു; ദൈവത്തിൽ
വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും വിശ്വസിപ്പിൻ. 2 എന്റെ
പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ
ഉണ്ടു; ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു.
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. 3
ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ, ഞാൻ
ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ
ചേർത്തുകൊള്ളും 4 ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കുള്ള
വഴി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 5 തോമാസ് അവനോടു:
കർത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ വഴി എങ്ങനെ അറിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: 6 ഞാൻ തന്നേ വഴിയും
സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ
ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല. 7 നിങ്ങൾ
എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും
അറിയുമായിരുന്നു; ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ അവനെ
അറിയുന്നു; അവനെ കണ്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8
ഫിലിപ്പോസ് അവനോടു: കർത്താവേ, പിതാവിനെ
ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു
മതി എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ

അറിയുന്നില്ലയോ ഫിലിപ്പൊസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ
പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ പിതാവിനെ
ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം എന്നു നീ പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? 10 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു എന്നിലും
ആകുന്നു എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല
സംസാരിക്കുന്നതു; പിതാവു എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു
തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ പിതാവിലും
പിതാവു എന്നിലും എന്നു എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ;
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ. 12
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഞാൻ
ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനും
ചെയ്യും; ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നതുകൊണ്ടു അതിൽ വലിയതും അവൻ
ചെയ്യും. 13 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കെയും പിതാവു പുത്രനിൽ
മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ചെയ്തുതരും. 14 നിങ്ങൾ
എന്റെ നാമത്തിൽ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തുതരും. 15 നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ കല്പനകളെ
കാത്തുകൊള്ളും. 16 എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു
ചോദിക്കും; അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എന്ന
മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടു കൂടെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു തരും. 17 ലോകം അവനെ
കാണുകയോ അറികയോ ചെയ്യായ്കയാൽ അതിന്നു
അവനെ ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങളോ അവൻ
നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കയും നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ അറിയുന്നു. 18 ഞാൻ

നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിടുകയില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരും. 19 കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം
എന്നെ കാണുകയില്ല; നിങ്ങളോ എന്നെ കാണും; ഞാൻ
ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും. 20 ഞാൻ
എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ എന്നിലും ഞാൻ
നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ അന്നു അറിയും. 21 എന്റെ
കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു; എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ പിതാവു സ്നേഹിക്കുന്നു;
ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ചു അവന്നു എന്നെത്തന്നേ
വെളിപ്പെടുത്തും. 22 ഈസ്കർയ്യോത്താവല്ലാത്ത യൂദാ
അവനോടു: കർത്താവേ, എന്തു സംഭവിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ
ലോകത്തിന്നല്ല ഞങ്ങൾക്കത്രേ നിന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. 23
യേശു അവനോടു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്റെ പിതാവു അവനെ
സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടുകൂടെ വാസം ചെയ്യും. 24 എന്നെ
സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന വചനം എന്റേതല്ല എന്നെ അയച്ച
പിതാവിന്റെതത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുമ്പോൾ ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 എങ്കിലും പിതാവു എന്റെ
നാമത്തിൽ അയപ്പാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന
കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും
ഉപദേശിച്ചുതരികയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു
ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. 27
സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചുപോകുന്നു;

എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോകം
തരുന്നതുപോലെ അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു.
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുതു, ഭ്രമിക്കയും അരുതു. 28
ഞാൻ പോകയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരിയും
ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു
കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ
നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു; പിതാവു
എന്നെക്കാൾ വലിയവനല്ലോ. 29 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു
സംഭവിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 30
ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയില്ല;
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരുന്നു; അവന്നു എന്നോടു ഒരു
കാര്യവുമില്ല. 31 എങ്കിലും ഞാൻ പിതാവിനെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും പിതാവു എന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം
അറിയട്ടെ. എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക.

15

1 ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്റെ പിതാവു
തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. 2 എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത കൊമ്പു
ഒക്കെയും അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നു; കായക്കുന്നതു
ഒക്കെയും അധികം ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിന്നു ചെത്തി
വെടിപ്പാക്കുന്നു. 3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനം
നിമിത്തം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധിയുള്ളവരാകുന്നു. 4
എന്നിൽ വസിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിലും വസിക്കും;
കൊമ്പിന്നു മുന്തിരവള്ളിയിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ

സ്വയമായി കായ്പാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ
വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല. 5 ഞാൻ
മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊമ്പുകളും ആകുന്നു;
ഒരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായക്കും; എന്നെ
പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല. 6
എന്നിൽ വസിക്കാത്തവനെ ഒരു കൊമ്പുപോലെ
പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു; ആ വക
ചേർത്തു തീയിൽ ഇടുന്നു; 7 അതു വെന്തുപോകും.
നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്റെ വചനം നിങ്ങളിലും
വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും
അപേക്ഷിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. 8 നിങ്ങൾ
വളരെ ഫലം കായക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ പിതാവു
മഹത്വപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ആകും. 9 പിതാവു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ
ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്റെ
സ്നേഹത്തിൽ വസിപ്പിൻ. 10 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു അവന്റെ
സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്റെ
കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കും. 11 എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാനും ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ
തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്റെ കല്പന.
13 സ്നേഹിതന്മാർക്കുംവേണ്ടി ജീവനെ
കൊടുക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള സ്നേഹം ആർക്കും
ഇല്ല. 14 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്താൽ

നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ തന്നേ 15 യജമാനൻ
ചെയ്യുന്നതു ദാസൻ അറിയായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ
ദാസന്മാർ എന്നു ഇനി പറയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിനോടു കേട്ടതു എല്ലാം നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു
കൊണ്ടു നിങ്ങളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
എന്നല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, നിങ്ങൾ പോയി
ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ ഫലം
നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളേ
ആക്കിവെച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ
നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായിട്ടു തന്നേ. 17 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
കല്പിക്കുന്നു. 18 ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു എങ്കിൽ
അതു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ എന്നെ പകെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
അറിവിൻ. 19 നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ
ലോകം തനിക്കു സ്വന്തമായതിനെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
ലോകക്കാരായിരിക്കാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ
നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു ലോകം നിങ്ങളെ
പകെക്കുന്നു. 20 ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു ഓർപ്പിൻ.
അവർ എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളെയും
ഉപദ്രവിക്കും; എന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ
നിങ്ങളുടേതും പ്രമാണിക്കും. 21 എങ്കിലും എന്നെ
അയച്ചവനെ അവർ അറിയായ്കകൊണ്ടു എന്റെ നാമം
നിമിത്തം ഇതു ഒക്കെയും നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. 22 ഞാൻ
വന്നു അവരോടു സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ

അവർക്കും പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവരുടെ
പാപത്തിന്നു ഒഴികഴിവില്ല. 23 എന്നെ പകെക്കുന്നവൻ
എന്റെ പിതാവിനെയും പകെക്കുന്നു. 24 മറ്റാരും
ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അവരുടെ
ഇടയിൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കും പാപം
ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവർ എന്നെയും എന്റെ
പിതാവിനെയും കാൺകയും പകെക്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 "അവർ വെറുതെ എന്നെ പകെച്ചു"
എന്നു അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 26 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
നിങ്ങൾക്കു അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ
അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും. 27 നിങ്ങളും
ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം
പറവിൻ.

16

1 നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 അവർ നിങ്ങളെ
പള്ളിഭ്രഷ്ടർ ആക്കും; അത്രയുമല്ല നിങ്ങളെ
കൊല്ലുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു വഴിപാടു
കഴിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 3
അവർ പിതാവിനെയും എന്നെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യും. 4 അതിന്റെ
നാഴിക വരുമ്പോൾ ഞാൻ അതു നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു

നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദിയിൽ ഇതു
നിങ്ങളോടു പറയാഞ്ഞതു ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കകൊണ്ടത്രേ. 5 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ എന്നെ
അയച്ചവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു: നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എന്നോടു
ചോദിക്കുന്നില്ല. 6 എങ്കിലും ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിക്കകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖം
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം
പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം;
ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരികയില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയക്കും. 8 അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും
നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും
ലോകത്തിന്നു ബോധം വരുത്തും. 9 അവർ എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു പാപത്തെക്കുറിച്ചും 10 ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകയും നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ
കാണാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 11
നീതിയെക്കുറിച്ചും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു
വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു ന്യായ വിധിയെക്കുറിച്ചും
തന്നേ. 12 ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറവാൻ ഉണ്ടു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 13
സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ
സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും; അവൻ സ്വയമായി
സംസാരിക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്കയും
വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരികയും
ചെയ്യും. 14 അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നു എടുത്തു
നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 15 പിതാവിന്നുള്ളതു ഒക്കെയും

എനിക്കുള്ളതു; അതുകൊണ്ടത്രേ അവൻ
എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു
അറിയിച്ചുതരും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു. 16
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല;
പിന്നെയും കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണും. 17 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ:
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല;
പിന്നെയും കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ കാണും
എന്നും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും
അവൻ നമ്മോടു ഈ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു തമ്മിൽ
ചോദിച്ചു. 18 കുറഞ്ഞോന്നു എന്നു ഈ പറയുന്നതു
എന്താകുന്നു? അവൻ എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു നാം
അറിയുന്നില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. 19 അവർ തന്നോടു
ചോദിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ
കാണുകയില്ല; പിന്നെയും കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു
എന്നെ കാണും എന്നു ഞാൻ പറകയാൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ചോദിക്കുന്നുവോ? 20 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു വിലപിക്കും;
ലോകമോ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കും; എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീരും. 21 സ്ത്രീ
പ്രസവിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നാഴിക വന്നതു കൊണ്ടു
അവൾക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടു; കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചശേഷമോ
ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിരിക്കുന്ന
സന്തോഷം നിമിത്തം അവൾ തന്റെ കഷ്ടം പിന്നെ
ഓ�ക്കുംന്നില്ല. 22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ ദുഃഖം
ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ പിന്നെയും നിങ്ങളെ കാണും;
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ

സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തുകളകയില്ല.
23 അന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു ഒന്നും ചോദിക്കയില്ല.
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ
എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തരും. 24 ഇന്നുവരെ
നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല;
അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 25 ഇതു ഞാൻ
സദൃശമായി നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ ഇനി സദൃശമായി നിങ്ങളോടു
സംസാരിക്കാതെ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്പഷ്ടമായി
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 26 അന്നു
നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 27 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു, ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു പിതാവു താനും നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 28 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും
ലോകത്തെ വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 29
അതിന്നു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഇപ്പോൾ നീ സദൃശം
ഒന്നും പറയാതെ സ്പഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നു. 30 നീ
സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും നിന്നോടു
ചോദിപ്പാൻ നിനക്കു ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും ഞങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു; ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31 യേശു അവരോടു:
ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 32 നിങ്ങൾ

ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു
ചിതറിപ്പോകയും എന്നെ ഏകനായി വിടുകയും
ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു; പിതാവു
എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതു കൊണ്ടു ഞാൻ ഏകനല്ല താനും.
33 നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ലോകത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം ഉണ്ടു; എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ;
ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

17

1 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: പിതാവേ, നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു
പുത്രനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 2 നീ അവന്നു
നല്കീട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു നീ സകല ജഡത്തിന്മേലും അവന്നു
അധികരാം നൽക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 3
ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന
യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു തന്നേ
നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. 4 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി, നീ എനിക്കു ചെയ്‌വാൻ തന്ന
പ്രവൃത്തി തികെച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ പിതാവേ,
ലോകം ഉണ്ടാകുംമുമ്പെ എനിക്കു നിന്റെ അടുക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്വത്തിൽ എന്നെ നിന്റെ അടുക്കൽ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 6 നീ ലോകത്തിൽനിന്നു എനിക്കു
തന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യർക്കും ഞാൻ നിന്റെ നാമം
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ നിനക്കുള്ളവർ

ആയിരുന്നു; നീ അവരെ എനിക്കു തന്നു; അവർ നിന്റെ
വചനം പ്രമാണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 നീ എനിക്കു തന്നതു
എല്ലാം നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു അവർ
ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8 നീ എനിക്കു തന്ന വചനം
ഞാൻ അവർക്കും കൊടുത്തു; അവർ അതു
കൈക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു അറിഞ്ഞും നീ
എന്നെ അയച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ
അവർക്കും വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു; ലോകത്തിന്നു
വേണ്ടി അല്ല; നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ നിനക്കുള്ളവർ
ആകകൊണ്ടു അവർക്കും വേണ്ടിയത്രേ ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 10 എന്റേതു എല്ലാം നിന്റേതും
നിന്റേതു എന്റേതും ആകുന്നു; ഞാൻ അവരിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇനി ഞാൻ ലോകത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നില്ല; ഇവരോ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു. പരിശുദ്ധപിതാവേ, അവർ
നമ്മെപ്പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു
തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ
കാത്തുകൊള്ളേണമേ. 12 അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ
ഞാൻ അവരെ നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ
നാമത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ അവരെ
സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന്നു
ആ നാശയോഗ്യനല്ലാതെ അവരിൽ ആരും
നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല. 13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം അവർക്കും
ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു ഇതു ലോകത്തിൽവെച്ചു
സംസാരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ അവർക്കും നിന്റെ വചനം
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലൌകികനല്ലാത്തതുപോലെ

അവരും ലൌകികന്മാരല്ലായ്കകൊണ്ടു ലോകം അവരെ
പകെച്ചു. 15 അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നു എടുക്കേണം
എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതവണ്ണം അവരെ
കാത്തുകൊള്ളേണം എന്നത്രേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു.
16 ഞാൻ ലൌകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൌകികന്മാരല്ല. 17 സത്യത്താൽ അവരെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ, നിന്റെ വചനം സത്യം ആകുന്നു.
18 നീ എന്നെ ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ
അവരെയും ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 19
അവരും സാക്ഷാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ
ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവർക്കും വേണ്ടി എന്നെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 20 ഇവർക്കും വേണ്ടിമാത്രമല്ല,
ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ
വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടിയും ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു. 21 നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു, പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ
നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ
ആകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 22 നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള മഹത്വം
ഞാൻ അവർക്കും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; 23 നീ എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നീ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു
എന്നും ലോകം അറിവാൻ, നാം
ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലുമായി അവർ
ഐക്യത്തിൽ തികെഞ്ഞവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. 24
പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ എന്നെ
സ്നേഹിച്ചരിക്കകൊണ്ടു എനിക്കു നല്കിയ മഹത്വം നീ

എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു അവരും എന്നോടു കൂടെ
ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 25 നീതിയുള്ള
പിതാവേ, ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനോ നിന്നെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 നീ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ
അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ നിന്റെ നാമം അവർക്കും
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും വെളിപ്പെടുത്തും.

18

1 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി കെദ്രോൻ
തോട്ടിന്നു അക്കരെക്കു പോയി. അവിടെ ഒരു തോട്ടം
ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ അവനും ശിഷ്യന്മാരും കടന്നു. 2
അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
പോയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത
യൂദയും ആ സ്ഥലം അറിഞ്ഞിരുന്നു. 3 അങ്ങനെ യൂദാ
പട്ടാളത്തെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും
അയച്ച ചേവകരെയും കൂട്ടികൊണ്ടു ദീപട്ടിപന്തങ്ങളും
ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. 4 യേശു തനിക്കു
നേരിടുവാനുള്ളതു എല്ലാം അറിഞ്ഞു പുറത്തുചെന്നു:
നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 5
നസറായനായ യേശുവിനെ എന്നു അവർ ഉത്തരം
പറഞ്ഞപ്പോൾ: അതു ഞാൻ തന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു;
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദയും
അവരോടുകൂടെ നിന്നിരുന്നു. 6 ഞാൻ തന്നേ എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻ വാങ്ങി

നിലത്തുവീണു. 7 നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു
അവൻ പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ:
നസറായനായ യേശുവിനെ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഞാൻ
തന്നേ എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ; എന്നെ
ആകുന്നു തിരയുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ
എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 നീ എനിക്കു തന്നവരിൽ
ആരും നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞ
വാക്കിന്നു ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 10 ശിമോൻ
പത്രൊസ് തനിക്കുള്ള വാൾ ഊരി
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ
വലത്തുകാതു അറുത്തു കളഞ്ഞു; ആ ദാസന്നു
മൽക്കൊസ് എന്നു പേർ. 11 യേശു പത്രൊസിനോടു: വാൾ
ഉറയിൽ ഇടുക; പിതാവു എനിക്കു തന്ന പാനപാത്രം
ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 പട്ടാളവും
സഹസ്രാധിപനും യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവകരും
യേശുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി 13 ഒന്നാമതു ഹന്നാവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ ആ സംവത്സരത്തെ
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മായപ്പൻ
ആയിരുന്നു. 14 കയ്യഫാവോ: ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു
മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു യെഹൂദന്മാരോടു
ആലോചന പറഞ്ഞവൻ തന്നേ. 15 ശിമോൻ പത്രൊസും
മറ്റൊരു ശിഷ്യനും യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; ആ
ശിഷ്യൻ മഹാപുരോഹിതന്നു പരിചയമുള്ളവൻ
ആകയാൽ യേശുവിനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ
നടുമുറ്റത്തു കടന്നു. 16 പത്രൊസ് വാതിൽക്കൽ പുറത്തു
നില്ക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതന്നു പരിചയമുള്ള
മറ്റെ ശിഷ്യൻ പുറത്തുവന്നു
വാതില്കാവൽക്കാരത്തിയോടു പറഞ്ഞു പത്രൊസിനെ

അകത്തു കയറ്റി. 17 വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി
പത്രൊസിനോടു: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുവനോ എന്നു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 18 അന്നു കുളിർ ആകകൊണ്ടു ദാസന്മാരും
ചേവകരും കനൽ കൂട്ടി തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു;
പത്രൊസും അവരോടുകൂടെ തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്നു.
19 മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. 20
അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ലോകത്തോടു പരസ്യമായി
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; പള്ളിയിലും എല്ലാ
യെഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും ഞാൻ
എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു; 21 രഹസ്യമായി ഒന്നും
സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എന്തു?
ഞാൻ സംസാരിച്ചതു എന്തെന്നു കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക;
ഞാൻ പറഞ്ഞതു അവർ അറിയുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 22 അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ ചേവകരിൽ
അരികെ നിന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോടു
ഇങ്ങനെയോ ഉത്തരം പറയുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു
യേശുവിന്റെ കന്നത്തു ഒന്നടിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു:
ഞാൻ ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ തെളിവു
കൊടുക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ തല്ലുന്നതു എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 ഹന്നാവു അവനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 25 ശിമോൻ പത്രൊസ് തീ
കാഞ്ഞുനിലക്കുമ്പോൾ: നീയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തനല്ലയോ എന്നു ചിലർ അവനോടു ചോദിച്ചു; അല്ല
എന്നു അവൻ മറുത്തുപറഞ്ഞു. 26
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസന്മാരിൽ വെച്ച പത്രൊസ്

കാതറുത്തവന്റെ ചാർച്ചക്കാരനായ ഒരുത്തൻ ഞാൻ
നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 പത്രൊസ് പിന്നെയും മറുത്തുപറഞ്ഞു;
ഉടനെ കോഴി ക്കുകി! 28 പുലർച്ചെക്കു അവർ
യേശുവിനെ കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; തങ്ങൾ
അശുദ്ധമാകാതെ പെസഹ കഴിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
ആസ്ഥാനത്തിൽ കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തൊസ് അവരുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു: ഈ മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു
കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 30 കുറ്റക്കാരൻ
അല്ലാഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ നിന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ
അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: മരണശിക്ഷെക്കുള്ള
അധികാരം ഞങ്ങൾക്കില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു
താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ചവാക്കിന്നു
ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 33 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും
ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 34
അതിന്നു ഉത്തരമായി യേശു: ഇതു നീ സ്വയമായി
പറയുന്നതോ മറ്റുള്ളവർ എന്നെക്കുറിച്ചു നിന്നോടു
പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 35 പീലാത്തൊസ് അതിന്നു
ഉത്തരമായി: ഞാൻ യെഹൂദനോ? നിന്റെ ജനവും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും നിന്നെ നിന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: 36 എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല;

എന്നു എന്റെ രാജ്യം ഐഹികം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ
എന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതവണ്ണം
എന്റെ ചേവകർ പോരാടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ
രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37
പീലാത്തൊസ് അവനോടു: എന്നാൽ നീ രാജാവു
തന്നേയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: നീ
പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവുതന്നേ; സത്യത്തിന്നു
സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജനിച്ചു അതിന്നായി
ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്പരനായവൻ
എല്ലാം എന്റെ വാക്കുകേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: സത്യം എന്നാൽ
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെയും യെഹൂദന്മാരുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു: ഞാൻ അവനിൽ
ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. 39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരിക
പതിവുണ്ടല്ലോ; യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ
വിട്ടുതരുന്നതു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ
പിന്നെയും: 40 ഇവനെ വേണ്ടാ; ബറബ്ബാസിനെ മതി
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ബറബ്ബാസോ
കവർച്ചക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

19

1 അനന്തരം പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയി
വാറുകൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു. 2 പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ടു
ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു
ധൂമ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. 3 അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു

അവനെ കന്നത്തടിച്ചു. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും
പുറത്തു വന്നു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു അവനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ, പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ യേശു മുൾക്കിരീടവും
ധൂമ്രവസ്ത്രവും ധരിച്ചു പുറത്തു വന്നു. പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ചേവകരും അവനെ
കണ്ടപ്പോൾ: ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക, എന്നു
ആർത്തുവിളിച്ചു. പീലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ
അവനെ കൊണ്ടുപോയി ക്രൂശിപ്പിൻ: ഞാനോ അവനിൽ
കുറ്റം കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടു;
അവൻ തന്നെത്താൻ ദൈവപുത്രൻ ആക്കിയതുകൊണ്ടു
ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവൻ മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
പീലാത്തൊസ് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു, 9 പിന്നെയും
ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു; നീ എവിടെ നിന്നു ആകുന്നു
എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 10 യേശു ഉത്തരം
പറഞ്ഞില്ല. പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു നിന്നെ ക്രൂശിപ്പാൻ
അധികാരമുണ്ടെന്നും, നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ
അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു അവനോടു: 11 മേലിൽനിന്നു
നിനക്കു കിട്ടീട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്റെ മേൽ നിനക്കു
ഒരധികാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു
എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചവന്നു അധികം പാപം
ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ഇതു നിമിത്തം

പീലാത്തൊസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു.
യഹൂദന്മാരോ: നീ ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ
സ്നേഹിതൻ അല്ല; തന്നെത്താൻ രാജാവാക്കുന്നവൻ
എല്ലാം കൈസരോടു മത്സരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
ആർത്തു പറഞ്ഞു. 13 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പീലാത്തൊസ്
യേശുവിനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, കല്ത്തളമെന്നും
എബ്രായ ഭാഷയിൽ ഗബ്ബഥാ എന്നും പേരുള്ള സ്ഥലത്തു
ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. 14 അപ്പോൾ പെസഹയുടെ
ഒരുക്കനാൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം ആയിരുന്നു.
അവൻ യെഹൂദന്മാരോടു ഇതാ നിങ്ങളുടെ രാജാവു
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവരോ: കൊന്നുകളക,
കൊന്നുകളക; അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു നിലവിളിച്ചു.
നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കേണമോ എന്നു
പീലാത്തൊസ് അവരോടു ചോദിച്ചു; അതിന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾക്കു കൈസരല്ലാതെ
മറ്റൊരു രാജാവില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ
അവൻ അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു അവർക്കും
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 17 അവർ യേശുവിനെ കയ്യേറ്റു;
അവൻ താൻ തന്നേ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു
എബ്രായഭാഷയിൽ ഗൊല്ഗൊഥാ എന്നു പേരുള്ള
തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. 18 അവിടെ
അവർ അവനെയും അവനോടു കൂടെ വേറെ രണ്ടു
ആളുകളെയും ഒരുത്തനെ അപ്പുറത്തും ഒരുത്തനെ
ഇപ്പുറത്തും യേശുവിനെ നടവിലുമായി ക്രൂശിച്ചു. 19
പീലാത്തൊസ് ഒരു മേലെഴുത്തും എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ
പതിപ്പിച്ചു; അതിൽ: നസറായനായ യേശു
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു എഴുതിയിരുന്നു. 20
യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിന്നു സമീപം

ആകയാൽ അനേകം യെഹൂദന്മാർ ഈ മേലെഴുത്തു
വായിച്ചു. അതു എബ്രായറോമ യവന ഭാഷകളിൽ
എഴുതിയിരുന്നു. 21 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ പീലാത്തൊസിനോടു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നല്ല, ഞാൻ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു
എന്നത്രേ എഴുതേണ്ടതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു
പീലാത്തൊസ്: ഞാൻ എഴുതിയതു എഴുതി എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23 പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച
ശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു ഓരോ പടയാളിക്കു
ഓരോ പങ്കായിട്ടു നാലു പങ്കാക്കി; അങ്കിയും എടുത്തു;
അങ്കിയോ തുന്നൽ ഇല്ലാതെ മേൽതൊട്ടു അടിയോളം
മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു. 24 ഇതു കീറരുതു;
ആർക്കും വരും എന്നു ചീട്ടിടുക എന്നു അവർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു
എന്റെ അങ്കിക്കായി ചീട്ടിട്ടു എന്നുള്ളതിരുവെഴുത്തിന്നു
ഇതിനാൽ നിവൃത്തി വന്നു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ
ഒക്കെയും ചെയ്തു. 25 യേശുവിന്റെ ക്രൂശിന്നരികെ
അവന്റെ അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും
ക്ലെയോപ്പാവിന്റെ ഭാര്യ മറിയയും മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയയും നിന്നിരുന്നു. 26 യേശു തന്റെ അമ്മയും താൻ
സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും നിലക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: സ്ത്രീയേ,
ഇതാ നിന്റെ മകൻ എന്നു അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. 27
പിന്നെ ശിഷ്യനോടു: ഇതാ നിന്റെ അമ്മ എന്നും
പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ
വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു. 28 അതിന്റെ ശേഷം സകലവും
തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു
തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകുംവണ്ണം: എനിക്കു

ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവിടെ പുളിച്ച
വീഞ്ഞു നിറഞ്ഞോരു പാത്രം വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു;
അവർ ഒരു സ്പോങ്ങ് പുളിച്ചവീഞ്ഞു നിറെച്ചു
ഈസോപ്പുതണ്ടിന്മേൽ ആക്കി അവന്റെ വായോടു
അടുപ്പിച്ചു. 30 യേശു പുളിച്ചവീഞ്ഞു കുടിച്ചശേഷം:
നിവൃത്തിയായി എന്നു പറഞ്ഞു തല ചായ്ച്ചു
ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 31 അന്നു
ഒരുക്കനാളും ആ ശബ്ബത്ത് നാൾ വലിയതും ആകകൊണ്ടു
ശരീരങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ ഇരിക്കരുതു
എന്നുവെച്ചു അവരുടെ കാൽ ഒടിച്ചു എടുപ്പിക്കേണം
എന്നു യെഹൂദന്മാർ പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
32 ആകയാൽ പടയാളികൾ വന്നു ഒന്നാമത്തവന്റെയും
അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റെവന്റെയും കാൽ
ഒടിച്ചു. അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവൻ
മരിച്ചുപോയി എന്നു കാൺകയാൽ അവന്റെ കാൽ
ഒടിച്ചില്ല. എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ
കുന്തംകൊണ്ടു അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കുത്തി; ഉടനെ
രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു. 35 ഇതു കണ്ടവൻ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
ആകുന്നു; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു താൻ സത്യം
പറയുന്നു എന്നു അവൻ അറിയുന്നു. 36 “അവന്റെ ഒരു
അസ്ഥിയും ഒടിഞ്ഞുപോകയില്ല” എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇതു
സംഭവിച്ചു. 37 “അവർ കുത്തിയവങ്കലേക്കു നോക്കും”
എന്നു മറ്റൊരു തിരുവെഴുത്തും പറയുന്നു. 38 അനന്തരം,
യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ടു രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ
ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്ന അരിമത്യയിലെ യോസേഫ്
യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാൻ

പീലാത്തൊസിനോടു അനുവാദം ചോദിച്ചു.
പീലാത്തൊസ് അനുവദിക്കയാൽ അവൻ വന്നു
അവന്റെ ശരീരം എടുത്തു. 39 ആദ്യം രാത്രിയിൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന നിക്കൊദേമൊസും ഏകദേശം
നൂറുറാത്തൽ മൂറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടു
കൊണ്ടുവന്നു. 40 അവർ യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തു
യെഹൂദന്മാർ ശവം അടക്കുന്ന മര്യാദപ്രകാരം അതിനെ
സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ ശീലപൊതിഞ്ഞു കെട്ടി. 41
അവനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നേ ഒരു തോട്ടവും ആ
തോട്ടത്തിൽ മുമ്പെ ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത
പുതിയോരു കല്ലറയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 ആ കല്ലറ
സമീപം ആകകൊണ്ടു അവർ യെഹൂദന്മാരുടെ
ഒരുക്കനാൾ നിമിത്തം യേശുവിനെ അവിടെ വച്ചു.

20

1 ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ
രാവിലെ ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നേ കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു
കല്ലറവായ്ക്കൽ നിന്നു കല്ലു നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
2 അവൾ ഓടി ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെയും യേശുവിന്നു
പ്രിയനായ മറ്റെ ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ ചെന്നു:
കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽ നിന്നു എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; 3
അതുകൊണ്ടു പത്രൊസും മറ്റെ ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു
കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു. 4 ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു ഓടി; മറ്റെ
ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടി ആദ്യം
കല്ലെറക്കൽ എത്തി; 5 കുനിഞ്ഞുനോക്കി ശീലകൾ

കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; അകത്തു കടന്നില്ലതാനും. 6
അവന്റെ പിന്നാലെ ശിമോൻ പത്രൊസും വന്നു
കല്ലറയിൽ കടന്നു 7 ശീലകൾ കിടക്കുന്നതും അവന്റെ
തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്നറൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ
കിടക്കാതെ വേറിട്ടു ഒരിടത്തു ചുരുട്ടി
വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 8 ആദ്യം കല്ലെറക്കൽ എത്തിയ
മറ്റെ ശിഷ്യനും അപ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ടു
വിശ്വസിച്ചു. 9 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്തു അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല. 10
അങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 11
എന്നാൽ മറിയ കല്ലെറക്കൽ പുറത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു
നിന്നു. കരയുന്നിടയിൽ അവൾ കല്ലറയിൽ
കുനിഞ്ഞുനോക്കി. 12 യേശുവിന്റെ ശരീരം കിടന്നിരുന്ന
ഇടത്തു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു ദൂതന്മാർ ഒരുത്തൻ
തലെക്കലും ഒരുത്തൻ കാൽക്കലും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
13 അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൾ അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 ഇതു
പറഞ്ഞിട്ടു അവൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, യേശു
നിലക്കുന്നതു കണ്ടു; യേശു എന്നു അറിഞ്ഞില്ല താനും. 15
യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നതു എന്തു?
ആരെ തിരയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരൻ
എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു അവൾ: യജമാനനേ, നീ അവനെ
എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ
വെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുതരിക; ഞാൻ അവനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 16

യേശു അവളോടു: മറിയയേ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ
തിരിഞ്ഞു എബ്രായഭാഷയിൽ: റബ്ബൂനി എന്നു പറഞ്ഞു;
17 അതിന്നു ഗുരു എന്നർത്ഥം. യേശു അവളോടു: എന്നെ
തൊടരുതു; ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ പിതാവും
നിങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ
ദൈവവുമായവന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ കയറിപ്പോകുന്നു
എന്നു അവരോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 18
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു താൻ കർത്താവിനെ കണ്ടു
എന്നും അവൻ ഇങ്ങനെ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും
ശിഷ്യന്മാരോടു അറിയിച്ചു. 19 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ
ഒന്നാം നാൾ ആയ ആ ദിവസം, നേരംവൈകിയപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചു
വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 20 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും
വിലാപ്പുറവും അവരെ കാണിച്ചു; കർത്താവിനെ
കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു. 21 യേശു പിന്നെയും
അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം; പിതാവു എന്നെ
അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ
അവരുടെമേൽ ഊതി അവരോടു: പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
കൈക്കൊൾവിൻ. 23 ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ
മോചിക്കുന്നവോ അവർക്കും മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിർത്തുന്നുവോ അവർക്കും
നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 എന്നാൽ യേശു
വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമൊസ് എന്ന

തോമാസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 25 മറ്റേ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞാറെ: ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ
ആണിപ്പഴുതു കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ
ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും
ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അകത്തു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ
തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ
യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ തോമാസിനോടു:
നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ
കാൺക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു
ഇടുക; അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 തോമാസ് അവനോടു: എന്റെ
കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ
കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേകം
അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കാൺകെ
ചെയ്തു. 31 എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ
ക്രിസ്തുഎന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നും
വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

21

1 അതിന്റെ ശേഷം യേശു പിന്നെയും തിബെര്യ്യാസ്
കടൽക്കരയിൽ വെച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി;
പ്രത്യക്ഷനായതു ഈ വിധം ആയിരുന്നു: 2 ശിമോൻ
പത്രൊസും ദിദിമൊസ് എന്ന തോമാസും ഗലീലയിലുള്ള
കാനയിലെ നഥനയേലും സെബെദിമക്കളും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറെ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരുന്നു. 3 ശിമോൻ പത്രൊസ് അവരോടു: ഞാൻ
മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; ഞങ്ങളും
പോരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവർ പുറപ്പെട്ടു
പടകു കയറി പോയി; ആ രാത്രിയിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. 4
പുലർച്ച ആയപ്പോൾ യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു
ആകുന്നു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല. 5 യേശു
അവരോടു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കൂട്ടുവാൻ വല്ലതും ഉണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു; ഇല്ല എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6
പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു വല വീശുവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു;
അവർ വീശി, മീനിന്റെ പെരുപ്പം ഹേതുവായി അതു
വലിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 7 യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ
പത്രൊസിനോടു: അതു കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; കർത്താവു ആകുന്നു എന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ്
കേട്ടിട്ടു, താൻ നഗ്നനാകയാൽ അങ്കി അരയിൽ ചുറ്റി
കടലിൽ ചാടി. 8 ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ കരയിൽ നിന്നു
ഏകദേശം ഇരുനൂറു മുഴത്തിൽ അധികം
ദൂരത്തല്ലായ്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല
ഇഴെച്ചുംകൊണ്ടു ചെറിയ പടകിൽ വന്നു. 9 കരെക്കു
ഇറെങ്ങിയപ്പോൾ അവർ തീക്കനലും അതിന്മേൽ മീൻ
വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും കണ്ടു. 10 യേശു അവരോടു:
ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു

പറഞ്ഞു. 11 ശിമോൻ പത്രൊസ് കയറി നൂറ്റമ്പത്തുമൂന്നു
വലിയ മീൻ നിറഞ്ഞ വല കരെക്കു വലിച്ചു കയറ്റി; അത്ര
വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല. 12 യേശു
അവരോടു: വന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; കർത്താവാകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനും: നീ ആർ എന്നു അവനോടു
ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 13 യേശു വന്നു അപ്പം എടുത്തു
അവർക്കും കൊടുത്തു; മീനും അങ്ങനെ തന്നേ യേശു
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഇങ്ങനെ
മൂന്നാം പ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി. 14
യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
ഇങ്ങനെ മൂന്നാംപ്രവാശ്യം ശിഷ്യന്മാർക്കും
പ്രത്യക്ഷനായി. 15 അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം യേശു
ശിമോൻ പത്രൊസിനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ
ശിമോനേ, നീ ഇവരിൽ അധികമായി എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ:
ഉവ്വു, കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു
നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ
കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു
പറഞ്ഞു. 16 രണ്ടാമതും അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ
മകനായ ശിമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ ഉവ്വു കർത്താവേ,
എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ
അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ ആടുകളെ
പാലിക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 17
മൂന്നാമതും അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ
ശിമോനേ, നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു മൂന്നാമതും

ചോദിക്കയാൽ പത്രൊസ് ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ, നീ
സകലവും അറിയുന്നു; എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു
എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു: എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്ക. 18 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ യൌവനക്കാരൻ
ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തന്നേ അര കെട്ടി ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു
നടന്നു; വയസ്സനായശേഷമോ നീ കൈ നീട്ടുകയും
മറ്റൊരുത്തൻ നിന്റെ അര കെട്ടി നിനക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത
ഇടത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 അതിനാൽ അവൻ ഇന്നവിധം മരണം
കൊണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നു അവൻ
സൂചിപ്പിച്ചു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 പത്രൊസ് തിരിഞ്ഞു
യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ പിൻ ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു;
അത്താഴത്തിൽ അവന്റെ നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞുകൊണ്ടു:
കർത്താവേ, നിന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആർ
എന്നു ചോദിച്ചതു ഇവൻ തന്നേ. 21 അവനെ പത്രൊസ്
കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ, ഇവന്നു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു
യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 22 യേശു അവനോടു: ഞാൻ
വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണമെന്നു എനിക്കു ഇഷ്ടം
ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു? നീ എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ആകയാൽ ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല
എന്നൊരു ശ്രുതി സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു.
യേശുവോ: അവൻ മരിക്കയില്ല എന്നല്ല, ഞാൻ
വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണം എന്നു എനിക്കു
ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു എന്നത്രേ
അവനോടു പറഞ്ഞതു. 24 ഈ ശിഷ്യൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം പറയുന്നവനും ഇതു എഴുതിയവനും

ആകുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 25 യേശു ചെയ്തതു മറ്റു പലതും ഉണ്ടു;
അതു ഓരോന്നായി എഴുതിയാൽ എഴുതിയ
പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽ തന്നേയും ഒതുങ്ങുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നു.